

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรม

2.1 ความเป็นมาของการออกแบบกราฟิก

ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ มนุษย์ได้ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมาย แผนภาพสัญลักษณ์ แทนความหมายต่างๆในทุกวัฒนธรรม ดังจะเห็นได้จากการพบ ภาพเขียนก่อนประวัติศาสตร์ต่างๆ บนผนังถ้ำซึ่งมนุษย์โบราณได้สร้างขึ้นเพื่อใช้สื่อสารบอกเล่าเรื่องราวความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน ในประเทศไทย ค้นพบหลายแห่ง เช่น ที่ผาแต้มจังหวัดสกลนคร เป็นต้น

<http://www.prc.ac.th/newart/webart/history0.html> (2548) กล่าวว่า งานศิลปะได้เริ่มมีการสร้างกันมาตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ ตั้งแต่ ยุคหินเก่าตอนปลายซึ่งอยู่ในช่วงเวลาประมาณ 30,000-10,000 ปีมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง 15,000-10,000 ปีมานั้น มนุษย์ได้เขียนภาพสี และขีดขีดบนผนังถ้ำและเพิงผาเป็นภาพสัตว์การล่าสัตว์และภาพลวดลายเรขาคณิต โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงออกเกี่ยวกับวิถีชีวิตประจำวันและแสดงความสามารถในการล่าสัตว์ ภาพเหล่านี้มักระบายด้วยถ่านไม้และสีที่ผสมกับไขมันสัตว์พบได้ทั่วไปในประเทศฝรั่งเศส และภาคเหนือของสเปน ที่มีชื่อเสียงมากได้แก่ถ้ำลาสโกซ์ในฝรั่งเศส ถ้ำอัลตามิราในสเปน งานศิลปะในยุคเก่าไม่มีเพียงแต่การเขียนภาพเท่านั้น ยังมีการปั้นรูปด้วยดินเหนียวหรือแกะสลักบนกระดูก เขาสัตว์ และงาช้างด้วย เรื่องราวที่นิยมทำกันได้แก่เรื่องการล่าสัตว์หรือบ้างก็มีรูปคนเป็นรูปสตรี ซึ่งอาจมีความหมายถึง การให้กำเนิดเป็นการเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับชนเผ่า ชาวอียิปต์มีศาสนาและพิธีกรรมอันซับซ้อน แทกรัชมียุ่เป็นวัฒนธรรมอยู่ในสังคมเป็นเวลานาน มีการนับถือเทพเจ้าที่มีลักษณะอันหลากหลาย ดังนั้น งานจิตรกรรม ประติมากรรม และ สถาปัตยกรรมส่วนมากจึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนา พิธีกรรม โดยเฉพาะพิธีฝังศพ ซึ่งมีความเชื่อว่าเมื่อตายแล้วจะยังมีชีวิตอยู่ในโลกใหม่ได้อีก จึงมีการรักษาศพไว้อย่างดี และนำสิ่งของเครื่องใช้ที่มีค่าของผู้ตายบรรจุตามลงไปด้วยลักษณะงานจิตรกรรมของอียิปต์ เป็นภาพที่เขียนไว้บนฝาผนังสุสานและวิหารต่าง ๆ สีที่ใช้เขียนภาพทำจากวัสดุทางธรรมชาติ ได้แก่เขม่าไฟ สารประกอบทองแดง หรือสีจากดิน แล้วนำมาผสมกับน้ำและยางไม้ ลักษณะของงานจิตรกรรมเป็นงานที่เน้นให้เห็นรูปร่างแบน ๆ มีเส้นรอบนอกที่คมชัด จัดท่าทางของคนแสดงอิริยาบถต่าง ๆ ในรูปสัญลักษณ์มากกว่าแสดงความเป็นจริงตามธรรมชาติ มักเขียนอักษรภาพลงในช่องว่างระหว่างรูปด้วย และเน้นสัดส่วนของสิ่งสำคัญในภาพให้ใหญ่โตกว่าส่วนประกอบอื่นๆเช่นภาพของกษัตริย์ฟาโรห์ จะมีขนาดใหญ่กว่ามหี และคนทั้งหลายนิยมระบายสีสกลาบนพื้นหลังสีขาว ลักษณะงานประติมากรรมของอียิปต์จะมีลักษณะเด่นกว่างานจิตรกรรม มีตั้งแต่รูปแกะสลักขนาดมหึมาไปจนถึงผลงานอันประณีต

บอบบางของพวกช่างทอง ชาวอียิปต์นิยมสร้างรูปสลักประติมากรรมจากหินชนิดต่าง ๆ เช่น หินแกรนิต หินดิโอไรต์ และหินบะซอลท์ หรือบางทีก็เป็นหินอะลาบาสเตอร์ ซึ่งเป็นหินเนื้ออ่อน สีขาว ถ้าเป็นประติมากรรมขนาดใหญ่ก็มักเป็นหินทราย นอกจากนี้ยังมีทำจากหินปูนและไม้ซึ่งมักจะพอกด้วยปูนและระบายสีด้วย งานประติมากรรมขนาดเล็ก มักจะทำจากวัสดุมีค่าเช่นทองคำ เงินอิลคตรัม หินลาปีสลาซูลี เซรามิก ฯลฯ

ชาวกรีกมีความเชื่อว่า มนุษย์เป็นมาตรวัดสรรพสิ่ง ซึ่งความเชื่อนี้เป็นรากฐานทางวัฒนธรรมของชาวกรีก เทพเจ้าของชาวกรีกจะมีรูปร่างอย่างมนุษย์ และไม่มีความเชื่อเกี่ยวกับชีวิตหลังความตายเหมือนชาวอียิปต์ ดังนั้น จึงไม่มีสุสานหรือพิธีฝังศพที่ซับซ้อนวิจิตรเหมือนกับชาวอียิปต์ จิตรกรรมของกรีกที่รู้จักกันดีก็มีแต่ภาพวาดระบายสีตกแต่งผิวແก່กันเท่านั้น ที่ชาวกรีกนิยมทำมาจนถึงพุทธศตวรรษที่ 1 เป็นภาพที่มีรูปร่างที่ถูกตัดทอนรูปจนใกล้เคียงกับรูปเรขาคณิต มีความเรียบง่ายและคมชัด สีที่ใช้ได้แก่ สีดิน คือเอาสีด้อมน้ำตาลผสมบาง ๆ ระบายสีเป็นภาพบนพื้นผิวແก່กันที่เป็นดินสีน้ำตาลอมแดงແก່บางที่ก็มีสีขาว และสีอื่น ๆ รวมด้วย เทคนิคการใช้รูปร่างสีดำ ระบายพื้นหลังเป็นสีแดงนี้เรียกว่า จิตรกรรมแบบรูปตัวดำ และทำกันเรื่อยมาจนถึงสมัยพุทธศตวรรษที่ 1 มีรูปแบบใหม่ขึ้นมา คือ จิตรกรรมแบบรูปตัวแดงโดยใช้สีด้อมน้ำตาลเป็นพื้นหลังภาพตัวรูปเป็นสีส้มแดงหรือสีน้ำตาลไม้ตามสีดินของพื้นແก່กัน

จิตรกรรมของโรมัน อาศัยจากการค้นคว้าข้อมูลจากเมืองปอมเปอีสเตาบิเอ และเฮอร์คิวเลนุส ซึ่งถูกถล่มทับด้วยลาวาจากภูเขาไฟวิสุเวียส เมื่อ พ.ศ.622 และถูกขุดค้นพบในสมัยปัจจุบัน จิตรกรรมฝาผนังประกอบด้วยแผนรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ซึ่งมักเลียนแบบหินอ่อน เป็นภาพทิวทัศน์ ภาพคน และภาพเกี่ยวกับสถาปัตยกรรมมีการใช้แสงเงา และกายวิภาคของมนุษย์ชัดเจน เขียนด้วยสีฝุ่นผสมกับกาวน้ำปูนและสีที่ฉ่ำร้อน นอกจากการวาดภาพ ยังมีภาพประดับด้วยเศษหินสี (Mosaic) ซึ่งใช้กันอย่างกว้างขวางทั้งบนพื้นและผนังอาคาร

ศิลปะคริสเตียนในยุคแรกได้รับอิทธิพลมาจากศิลปะโรมันอาคารในสมัยแรกจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับผู้ถูกฆ่าเรื่องศาสนา วิหาร พิธีเจมน้ำมนต์ ผนังภายนอกอาคารจะถูกปล่อยให้เรียบๆ ที่หลายๆ ผนังภายในอาคารจะประดับด้วยเศษหินสีแวววาว ส่วนต่างๆ ของอาคารเช่น เสาelay แบบโรมัน เสาก่ออิฐ หลังคาทรงโค้งแผนผังอาคารมี 2 แบบ คือ แบบชนิดตามยาว และแบบชนิดศูนย์กลาง ซึ่งมีรากฐานมาจากสถาปัตยกรรมโรมัน อาคารที่มีแนวยาวเหมาะสำหรับขบวนพิธีการที่สง่างาม อาคารชนิดมีศูนย์กลาง สำหรับเป็นสถานที่สถิตของนักบุญคนสำคัญแต่ต่อมานิยมสร้างโบสถ์แบบมีศูนย์กลางกันมาก อาคารแบบมีศูนย์กลางอาจมีหลายรูปทรง เช่น ทำเป็นรูปทรงไม้กางเขนกรีก อยู่ภายในรูปจัตุรัส หรือไม่ก็รูปวงกลม โบสถ์ที่มีผังชนิดมีศูนย์กลางมักทำหลังคาทรงโค้งหรือทรงกลมด้วยอิฐหรือหิน อาคารทรงเรือนโถงขนาดใหญ่มักทำเครื่องหมายบนหลังคาด้วย

ไม้ท่อน จิตรกรรมมีทำบนฝาผนังและแผงไม้ ตลอดจนทำเป็นภาพประกอบเรื่องในหนังสือ เขียนด้วยสีฝุ่น สีซีดจาง และสีปูนเปียกอย่างแห้ง แสดงรูปคนกำลังสวดมนต์ และภาพปาฏิหาริย์ตอนสำคัญของพระผู้เป็นเจ้าที่นำมาจากพระคัมภีร์เก่าและใหม่ หนังสือในสมัยแรก ๆ ทำมาจากหนังสือและเป็นหนังสือมีภาพประกอบเรื่องในหนังสือแสดงให้เห็นความเป็นธรรมชาติ โดยแก้ไขให้เป็นเชิงสัญลักษณ์มากกว่าจะเป็นธรรมชาติแท้ ๆ ลักษณะของภาพเป็นรูปแบนและเป็นการใช้สีอย่างประหลาด

ศิลปะโรมานส์ (พ.ศ.1540 - 1740) สถาปัตยกรรมโรมานส์เป็นการก่ออิฐฉาบปูน มีหลังคาทรงโค้งกากบาทและมีลักษณะสำคัญคือ

1. มีความหนักแน่น ทึบคล้ายป้อมโบราณ
2. มีโครงสร้างวงโค้งอย่างโรมัน
3. มีหอสูง 2 หอ หรือมากกว่านั้น
4. มีช่องเปิด ตาหน้าต่างหรือประตูทำเป็นโครงสร้างวงโค้งวงซิด ๆ กัน
5. มีห้วคานยื่นออกนอกผนัง เป็นค้ำตามนอนนอกอาคาร
6. มีหน้าต่างแบบวงล้อเป็นรูปวงกลมที่ถูกแบ่งออกเป็นซี่

ศิลปะโกธิค (พ.ศ. 1690 - 1940) ศิลปะโกธิคเริ่มต้นจากฝรั่งเศส ปลายพุทธศตวรรษที่ 17 และแพร่หลายไปยังประเทศอื่นๆ และมีลักษณะตามภูมิภาคนั้นๆ ด้วย

จิตรกรรมสมัยโกธิค มีพื้นที่เขียนภาพบนฝาผนังน้อยลง เพราะสถาปัตยกรรมมีช่องเปิดมาก ดังนั้นจึงมักเน้นไปที่การออกแบบกระจกสีและบานหน้าต่าง สำหรับการเขียนภาพในหนังสือเขียน มักจะแสดงรูปคนที่สะอาดสะอ้าน ในชุดเสื้อผ้าอาภรณ์ที่ฟุ้ง และโค้งไหวอย่างอ่อนช้อยคำว่า "เรอเนซองส์" หมายถึง การเกิดใหม่ ซึ่งเป็นการระลึกถึงศิลปะกรีกและโรมันในอดีต ซึ่งเคยรุ่งเรืองไว้กลับมาอีก ศิลปะเรอเนซองส์ ไม่ใช่การลอกเลียนแบบจากอดีต แต่เป็นยุคสมัยแห่งการเน้นความสำคัญของลักษณะเฉพาะบุคคล มีความสนใจลักษณะภายนอกของมนุษย์ และธรรมชาติ เป็นแบบที่มีเหตุผลทางศีลธรรม ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นในการค้นคว้าความรู้ทางวิทยาศาสตร์และวิทยาการแขนงต่าง ๆ ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็น "ยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ" โดยมีรากฐานมาจากประเทศอิตาลี และแผ่ขยายไปยังดินแดนต่าง ๆ ในยุโรป ในสมัยเรอเนซองส์ วัณธยังคงเป็นผู้อุปถัมภ์ที่สำคัญของเหล่าศิลปินนอกจากนี้ยังมีพวกขุนนาง พ่อค้าผู้ร่ำรวย ซึ่งเป็นชนชั้นสูงก็ได้ว่าจ้างและอุปถัมภ์เหล่าศิลปินต่าง ๆ ด้วย ตระกูลที่มีชื่อเสียงเหล่านั้น ได้แก่ ตระกูลวิสคอนตี และสฟอร์ซา ในนครมิลาน ตระกูลกอนซากาในเมืองมานตูอา และตระกูลเมดิชีในนครฟลอเรนซ์ การอุปถัมภ์ศิลปินนี้มีผลในการกระตุ้นให้ศิลปินฝ่าหาชื่อเสียง และความสำเร็จมาสู่ชีวิตมากขึ้น ผลงานของศิลปินที่มีทั้ง จิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม ทำให้ชื่อเสียงของ

ศิลปินหลายคน เป็นที่รู้จักทั่วโลกตลอดกาล เช่น ลีโอนาร์โด ดา วินชี มิเกลันเจโล ราฟาเอล สถานภาพทางสังคมของศิลปินเป็นที่ยอมรับกันอย่างสูงในวงสังคม เกิดสำนักทางศิลปะเพื่อฝึกฝนช่างฝีมือและเกิดมีศิลปินระดับอัจฉริยะขึ้นมามากมาย และในยุคเรอเนซองส์ นี้เอง ที่มีการพัฒนาการพิมพ์ขึ้นในประเทศเยอรมนีราวพุทธศตวรรษที่ 20 ทำให้ศิลปะการพิมพ์ได้เริ่มมีการสร้างสรรค์ขึ้นอย่างจริงจังนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ศิลปะสมัยใหม่ ตั้งแต่ กลาง (พ.ศ.2300) เป็นต้นมาเป็นงานที่มีลักษณะเป็นสากลและเป็นแบบอย่างของแต่ละคน มากกว่าที่จะเป็นแบบอย่างศิลปะแห่งแคว้น ซึ่งเป็นแบบที่มีความแตกต่างกันจนยากที่จะกล่าวอย่างผิวเผินได้ วัสดุและเทคนิคใหม่ๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงโลกทัศน์อย่างรวดเร็ว พร้อมทั้งผลผลิตของเครื่องจักรกลได้สะท้อนไปสู่งานศิลปะทำให้รูปแบบของศิลปะมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น ในขณะเดียวกัน ความรู้ทางด้านจิตวิทยาและวิชาฟิสิกส์ได้จัดแจงรูปแบบความคิดของศิลปินที่มีต่อมนุษย์ และโลกทางกายภาพขึ้นใหม่ อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ไม่สามารถที่จะอธิบายให้เข้าใจอย่างง่าย ๆ ได้ แม้ว่าแนวโน้มศิลปะหลายแบบในสมัยพุทธศตวรรษที่ 25 จะได้พยายามลดคุณค่าแบบอย่างศิลปะส่วนตนไปบ้าง แต่แนวโน้มที่แพร่หลายไปนี้ก็นั่นหนักที่ความคิดริเริ่มเป็นสำคัญ ลักษณะสำคัญของงานศิลปะสมัยใหม่จึงเป็นปฏิกิริยาที่ศิลปินแต่ละคนแสดงออกต่อโลกรอบตัว การค้นหาอาณาจักรความฝันเพียงของแต่ละคน การสร้างโลกทัศน์ใหม่ของตัวเองจากวัสดุ และเทคนิควิธีการที่แปลกใหม่ ไปจากเดิม เหล่านี้เป็นลักษณะสำคัญของงานจิตรกรรม ประติมากรรมแห่งพุทธศตวรรษที่ 25 แต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงมีความสนใจในศิลปะวัฒนธรรมแบบดั้งเดิม และได้รับอิทธิพลจากศิลปะในแบบดั้งเดิมอีกด้วย

สรุปแล้วงานศิลปะสมัยใหม่ เป็นรูปแบบเฉพาะของศิลปินแต่ละคน เน้นความเป็นตัวของตัวเองของศิลปินแต่ละกลุ่มซึ่งมีมากมายหลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มก็มีแนวคิด เทคนิค วิธีการที่แตกต่างกันออกไปอย่างหลากหลายบ้างก็สะท้อนสภาพสังคมบ้างก็แสดงมุมมองบางอย่างที่แตกต่างออกไป บ้างก็แสดงภาวะทางจิตของศิลปินและกลุ่มชน บ้างก็แสดงความประทับใจในความงามตามธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งได้มีการนำเอาวัสดุอุปกรณ์แบบใหม่ๆ รวมถึงเครื่องจักรกลเข้ามามีใช้ในการสร้างสรรค์งานมากขึ้นการบริโภคหรือการสนับสนุนงานศิลปะไม่จำกัดอยู่ที่ชนชั้นสูงขุนนางหรือผู้ร่ำรวยเท่านั้น แต่ยังตอบสนองต่อประชาชนทั่วไปอีกด้วยไม่เพียงแต่รูปแบบที่หลากหลายทางศิลปะเท่านั้นที่เกิดขึ้น รูปแบบศิลปะสมัยดั้งเดิมก็ยังได้รับความนิยมและสืบทอดต่อกันมาจนถึงสมัยปัจจุบันด้วย

2.2 การออกแบบกราฟิก (Graphic design)

<http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~schutcha/graphic/Gtext05.htm> (2548) ได้ให้ความหมายของการออกแบบกราฟิกว่าเป็นลักษณะของการออกแบบพื้นผิว 2 มิติ เพื่อเป็นสื่อกลางสำหรับการถ่ายทอดข้อความความรู้สึนึกคิด และอารมณ์ จากบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่งเพื่อให้เข้าใจและรู้เรื่องโดยใช้ประสาทตาในการรับรู้เป็นส่วนใหญ่

2.2.1 ความสำคัญของการออกแบบงานกราฟิก

- 1) การออกแบบที่ดีต้องทำให้ข้อมูลที่กระจัดกระจายมีระเบียบมากขึ้น
- 2) ช่วยให้ระบบการถ่ายทอดข้อมูลเป็นไปอย่างรวดเร็วและชัดเจน
- 3) ช่วยสร้างสร้งงานสัญลักษณ์ทางสังคมเพื่อการสื่อความหมายร่วมกัน
- 4) ช่วยพัฒนาระบบการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 5) ช่วยให้เกิดจินตภาพเกิดมีแนวคิดสิ่งใหม่อยู่เสมอ
- 6) ส่งเสริมให้เกิดค่านิยมทางความงาม

2.2.2 ขอบข่ายของงานกราฟิก งานกราฟิกเป็นงานที่ดูเผิน ๆ น่าจะเกี่ยวกับงานพิมพ์เท่านั้นแต่จริง ๆ แล้วงานกราฟิกยังเป็นงานที่มีความเกี่ยวข้องกับงานอื่น ๆ อีก ได้แก่

1) การประชาสัมพันธ์ ถือได้ว่างานกราฟิกนี้เป็นงานที่ควบคู่ไปกับงานบริหาร เพราะเนื้อหาของการประชาสัมพันธ์ที่ออกไปนั้น หากไม่ดึงดูดความสนใจที่ดีแล้วย่อมไม่สามารถที่จะสื่อความหมาย กันระหว่างผู้ชมกับฝ่ายองค์กรได้

2) งานโทรทัศน์ กราฟิกจะเกี่ยวข้องในส่วนที่เป็นหัวเรื่อง(Title)สไลด์ ฯลฯ

3) งานจัดฉากละคร เช่นการจัดฉากในรูปแบบต่าง ๆ การออกแบบตัวหนังสือ

4) งานหนังสือพิมพ์ วารสารนิยมใช้สัญลักษณ์ทางการฟิสิกกันมากเพราะสัญลักษณ์เหล่านี้ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย งานออกแบบ หรือแบบร่าง เช่นออกแบบบ้าน เขียนภาพเหมือน งานพิมพ์หรือทำสำเนา ทำซิลค์สกรีน การออกแบบหนังสือ เครื่องหมาย สัญลักษณ์ต่าง ๆ

2.2.3 กราฟิกกับสังคมปัจจุบัน ในปัจจุบันโลกได้วิวัฒนาการไปอย่างรวดเร็วมีการใช้ระบบการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น มีการกระจายข้อมูลไปอย่างรวดเร็ว โดยอาจจะเป็นการกระจายข้อมูลจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง เข้าใจความหมาย เป็นเรื่องที่ไม่ง่ายนัก เนื่องมาจากความแตกต่างกันทั้งทางด้าน สังคม วัฒนธรรม ความเชื่อของแต่ละท้องถิ่นดังนั้นการใช้งานกราฟิกที่ดีสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนถูกต้อง จะช่วยให้มนุษย์สามารถสื่อสารกันได้ เข้าใจกันได้ เกิด

จินตนาการร่วมกัน ในการนำสื่อกราฟิกมาใช้งานนั้นไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารทางใดผู้ที่นำเอาสื่อกราฟิกมาใช้ต้องคำนึงถึงเงื่อนไขและปัญหาเหล่านี้ด้วย คือ เพื่อนำมาใช้ในการขบคิด เพื่อแก้ปัญหาจัดระบบข้อมูล และการนำเอาศิลปะมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสื่อสารมากที่สุด

2.2.4 คุณค่าของงานกราฟิก งานกราฟิกที่ดีจะทำให้เห็นถึงความคิดในการออกแบบเป็นเลิศ จะมีอิทธิพลโดยตรงที่จะโน้มน้าวผู้รับข้อมูล ให้เกิดความสนใจ การยอมรับ ในขณะที่เดียวกันยังแสดงถึง

- 1) เป็นสื่อกลางในการสื่อความหมายให้เกิดการเข้าใจตรงกัน
- 2) สามารถทำหน้าที่เป็นสื่อ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เกิดการศึกษาในกลุ่มเป้าหมายได้
- 3) ช่วยให้งานเกิดความน่าสนใจ ประทับใจ แก่ผู้พบเห็น
- 4) ช่วยให้เกิดการกระตุ้นทางความคิด และการตัดสินใจได้อย่างรวดเร็ว
- 5) ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์
- 6) ทำให้พบเห็นเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งทางด้านการกระทำและความคิด

2.2.5 อิทธิพลของศิลปะในการออกแบบกราฟิก เพื่อต้องการให้งานกราฟิกมีคุณค่าและแสดงความหมายได้อย่างเต็มที่ องค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้งานกราฟิกมีความโดดเด่นน่าสนใจ นักออกแบบจึงใช้หลักและวิธีการทางศิลปะเป็นแนวทางการออกแบบโดยพิจารณา ดังนี้

- รูปแบบตัวอักษร และขนาด
- การกำหนดระยะห่างและพื้นที่ว่าง
- การกำหนดสี
- การจัดวางตำแหน่ง

http://www.sut.ac.th/socialtech/Homepage/Nisachol/Slide_andDoc/Article/article1

_DesignElement.pdf (2548) ได้ให้ความหมายของการออกแบบสารสนเทศว่า

2.2.6 การออกแบบสารสนเทศ ในอดีตนักสารสนเทศอาจไม่จำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนด้านการออกแบบกราฟิก ทั้งนี้เนื่องจากงานส่วนใหญ่ของนักสารสนเทศจะมุ่งเน้นที่การจัดหาสารสนเทศที่ผู้อื่นสร้างขึ้น เพื่อมาให้บริการแก่ผู้ใช้มากกว่าการสร้างสารสนเทศขึ้นมาเอง แต่ปัจจุบันพัฒนาการของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะเทคโนโลยีการพิมพ์แบบตั้งโต๊ะ (Desktop Publishing) และ เว็บ (World Wide Web) เปิดโอกาสให้นักสารสนเทศสามารถสร้างและเผยแพร่สารสนเทศได้อย่างกว้างขวาง หน้าที่ของนักสารสนเทศจึงไม่ได้จำกัดอยู่

เพียงแค่เป็นผู้รวบรวมและนำเสนอบริการเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่เป็นผู้ออกแบบข้อมูลให้มีความน่าสนใจและใช้งานอีกหนึ่งหน้าที่ จึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่นักสารสนเทศในปัจจุบันจำเป็นต้องมีความรู้ด้านการออกแบบกราฟิกทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับสารสนเทศในด้านการนำเสนอเนื้อหาให้อ่านง่ายเข้าใจง่าย และใช้งานง่าย

องค์ประกอบพื้นฐานของการออกแบบ (Basic Design Elements) ได้แก่

- เส้น (Line) รูปร่าง (Shape)
- ตัวอักษร (Typography)
- ผิวสัมผัส (Texture)

เมื่อนำมาใช้ร่วมกับหลักการออกแบบ (Design principles) ซึ่งได้แก่ ความสมดุล (Balance) ความเปรียบเทียบ (Contrast) เอกภาพ (Unity) สี (Color) และ น้ำหนักของสี (Value) จะช่วยนำเสนอแนวคิดและสารสนเทศสู่ผู้ใช้ทำได้ชัดเจนยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ในทางตรงข้ามหากองค์ประกอบเหล่านี้ถูกนำมาใช้ไม่เหมาะสมก็อาจขัดขวางการรับรู้สารสนเทศ หรืออาจสร้างความสับสนให้กับผู้ใช้ได้เช่นเดียวกัน การออกแบบสื่อสารสนเทศก็เหมือนกับการเจียระไนเพชร คือ เลือกด้านที่สวยงามที่สุดซึ่งเปรียบเสมือนเนื้อหาหลักไว้ด้านบน จากนั้นจึงเริ่มเจียระไนเหลี่ยมมุมต่าง ๆ ซึ่งเปรียบได้กับการนำองค์ประกอบต่างด้านการออกแบบมาเสริม เพื่อส่งให้ หน้าทีเลือกไว้ออกมาดูสวยงามที่สุด ซึ่งก็คือ สารสนเทศที่อ่านง่ายเข้าใจง่าย คงไว้เฉพาะส่วนที่เป็นเนื้อหาสำคัญ ตัดส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องทิ้งไปโดยไม่ต้องเสียค่า อาจกล่าวได้ว่างานออกแบบที่ดีไม่จำเป็นต้องใช้องค์ประกอบมาก แต่จะต้องใช้องค์ประกอบให้น้อยที่สุด

2.2.7 การนำเสนอแนวคิด

1) เส้น (Line) เส้น เป็นองค์ประกอบของการออกแบบที่ง่ายที่สุด เส้นเกิดจากการเคลื่อนที่ของจุด จัดเป็นองค์ประกอบด้านความนึกคิด เส้นสามารถชี้นำความรู้สึกของผู้ชมและช่วยเสริมความหมายหรือความเด่นชัดให้กับข้อความขึ้นอยู่กับตำแหน่งที่วางและประเภทของเส้น เส้นมีหลายแบบหลายขนาด ซึ่งแต่ละแบบแต่ละขนาดจะมีคุณสมบัติที่แตกต่างกัน เช่น เส้นในแนวนอน (Horizontal lines) จะให้ความรู้สึกสงบ นิ่ง สบาย การพัก ขณะที่เส้นในแนวตั้ง (Vertical lines) ให้ความรู้สึกไม่หยุดนิ่ง ตื่นตัว และเมื่อปลายของเส้นสองมาบรรจบกันทำให้เกิดมุม ให้ความรู้สึก เร่งรีบ เร่งด่วน กระตุ้นเร้าความรู้สึก ส่วนเส้นโค้ง (Curved line) จะให้ความรู้สึก เคลื่อนไหวต่อเนื่อง นักออกแบบสามารถนำเส้นมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการสารสนเทศ ไม่ว่าจะเป็น

การแยกหรือรวมกลุ่มข้อมูล เส้นมักจะถูกนำมาใช้เป็นกรอบล้อมรอบวัตถุหรือรูปภาพ เพื่อแยกวัตถุออกจากข้อความที่อยู่ใกล้เคียงตัวอย่าง เส้นตรง เส้นโค้ง เส้นแนวนอน เส้นแนวตั้ง

2) ตัวอักษร (Typography) ในองค์ประกอบหลักสิ่งประกอบ ตัวอักษรเป็นองค์ประกอบที่ต้องให้ความสนใจค่อนข้างมากเพราะจะช่วยให้สิ่งพิมพ์อ่านง่ายและน่าสนใจยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยเพิ่มความประทับใจให้กับผู้อ่าน ดังนั้นนอกจากจะมองในประเด็นด้านความสวยงามแล้วยังต้องมองในด้านความชัดเจนในการนำเสนอเนื้อหาด้วยการออกแบบข้อความทั้งในส่วนของหัวข้อ และเนื้อหา จะช่วยสื่อความหมายให้กับผู้อ่าน ดังนั้น ไม่ว่าจะออกแบบสื่อประเภทใดก็ตาม สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเสมอคือ “ข้อความต้องอ่านง่าย” นั่นคือ ความสบายตาของผู้อ่านในการอ่านข้อความที่เกิดจากการนำตัวอักษรมาเรียงต่อกันเป็นข้อความ แล้วเข้าใจเนื้อหาของข้อความนั้นได้อย่างไร รวดเร็วโดยไม่ต้องใช้ความพยายามในการเพ่งสายตาเพื่ออ่านจับใจความที่ระยะการอ่านหนังสือปกติ ประมาณ 12-16 นิ้ว จากระดับสายตา การเลือกใช้ตัวอักษรที่อ่านง่ายและอ่านออกต้องคำนึงถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสบายตาในการอ่าน ได้แก่ แบบตัวพิมพ์ หรือแบบตัวอักษร ขนาดตัวอักษร น้ำหนักตัวอักษร ความยาวบรรทัด ช่วงบรรทัด หรือระยะห่างระหว่างบรรทัด

ในยุคอิเล็กทรอนิกส์มักจะรู้จักตัวพิมพ์ในนามของฟอนต์ (Fonts) ซึ่งแบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ

- ตัวอักษรแบบเซอริฟ (Serif) ได้แก่ ตัวอักษรที่มีหาง หรือมีเส้นสั้น ๆ ยื่นออกมาจากเส้นด้านบนหรือด้านล่างของตัวอักษร ตัวอักษรแบบเซอริฟ มักใช้กับข้อความในส่วนเนื้อหาของ เนื่องจากอ่านง่ายและชัดเจน ตัวอักษรแบบเซอริฟใน PC platform เช่น เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ต่อเนื่อง นุ่มนวล เส้นโค้งให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว ขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง

- เส้นตรง ให้ความรู้สึกมั่นคง

- เส้นตรงในแนวตั้ง ให้ความรู้สึกต้นตัว ไม่หยุดนิ่ง

- เส้นตรงในแนวนอน ให้ความรู้สึกสงบ นิ่ง ขณะที่

- เส้นสองเส้นมาบรรจบกันทำให้เกิด มุม ทำให้เกิดจุดสนใจกระตุ้นความรู้สึกไม่เป็นการเป็นกันเองข้อความที่ล้อมด้วยกรอบด้วยสี่เหลี่ยมที่เกิดจากเส้นตรงให้ความรู้สึกเป็นทางการกว่ากรอบคำพูดเส้นโค้ง Time New Roman , Garamond , Century Schoolbook

- ตัวอักษรแบบไม่มีเซอริฟ (San Serif) ให้ความรู้สึกทันสมัยมากกว่า แบบเซอริฟ ถูกนำมาใช้ค่อนข้างบ่อย เนื่องจากอ่านง่าย ใช้เป็นได้ ทั้ง ตัวพื้นหรือส่วนเนื้อหา Body text ส่วนนำเรื่อง Headlines หรือ การอธิบายภาพ Captions เช่น Arial , Comic Sans MS , AvantGarde Md BT , Century Gothic

- ตัวอักษรแบบตัวประดิษฐ์ (Decorative OR Display) มักนำมาใช้เมื่อต้องการดึงดูดความสนใจจากผู้อ่าน ถูกนำมาใช้ครั้งแรกปี ค.ศ. 1900 ในงานด้านโฆษณา เนื่องจากถูกออกแบบมาให้ดูสวยงาม จึงไม่เหมาะที่จะนำมาใช้ในส่วนเนื้อหาของได้แก่ ตัวการ์ตูน ตัวแฟนซี ตัวเจาะขาว

- ตัวอักษรแบบตัวเขียน (Script) พัฒนาขึ้นมาใช้เลียนแบบลายมือเขียนมีส่วนโค้งปรากฏเด่นชัด มีช่องว่างระหว่างตัวอักษรน้อย ส่วนใหญ่ตัวอักษรจะเอนขวา จึงไม่เหมาะที่จะใช้เป็นตัวพื้น เนื่องจากอ่านยากเหมาะที่จะใช้เป็นหัวเรื่อง หัวจดหมาย บัตรเชิญ บัตรอวยพร หรือบัตรในงานพิธีการอื่นๆ ตัวอักษรเหล่านี้มักจะมีย่อแบบบอกชัดเจน

นอกจากนี้ยังมีตัวอักษรอีกกลุ่มหนึ่งที่ออกแบบมาเพื่อใช้กับงานเว็บโดยเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อให้อ่านจากหน้าจอได้ง่าย ตัวอักษรกลุ่มนี้เป็นตัวอักษรแบบไม่มีหาง ทั้งทางบนและทางล่างมีช่องว่างระหว่างตัวอักษรแต่ละตัวเท่ากัน เช่น Verdana ,Tahoma พื้นที่ส่วนใหญ่ ในการนำเสนอเนื้อหาผ่านทางหน้าจอ ประกอบด้วย ข้อความส่วนเนื้อหา หรือ ชื่อเรื่องอย่างไรก็ตามการนำเสนอสารสนเทศบนเว็บแบบ text-based ควรจำกัดลงเฉพาะข้อความที่จำเป็นเท่านั้นเนื่องจากอัตราเร็วในการอ่านข้อมูลบนหน้าจอจะช้ากว่าการอ่านจากกระดาษถึง 28 %

2.2.8 ข้อควรพิจารณาอื่น ๆ ในการออกแบบตัวอักษรทั้งในส่วนเนื้อหาและชื่อเรื่อง

1) ใช้ ที่ว่าง เพื่อแบ่งแยกกลุ่มหรือชุดของข้อมูลโดยจัดข้อมูลประเด็นเดียวกันไว้ด้วยกัน ข้อมูลในประเด็นอื่นๆ แยกตามกลุ่ม จะช่วยให้ผู้อ่านจำแนกความสัมพันธ์ ของข้อมูลและอ่านข้อมูลได้ง่ายขึ้น

2) ใช้ตาราง หรือ กราฟในการนำเสนอข้อมูลที่ มีรายละเอียดมาก หรือข้อมูลที่ซับซ้อน เช่น การนำเสนอข้อมูลที่เป็นสถิติตัวเลขต่าง ๆ การจัดข้อมูลกลุ่มเดียวกันให้อยู่ในช่องตาราง หรือ จัดอยู่ในแนวเดียวกันจะช่วยให้การอ่านข้อมูลทำได้ง่ายขึ้นและช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้กับหน้ากระดาษ

3) กรณีที่เป็นภาษาอังกฤษ การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่และตัวพิมพ์เล็กจะช่วยให้อ่านข้อความได้ง่ายขึ้นการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมดอาจใช้กับชื่อเรื่องทั้งนี้เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและดึงดูดสายตาอย่างไรก็ตามการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมดในสื่อประเภทออนไลน์ที่ต้องอ่านทางหน้าจอจะทำให้อ่านยาก

2.3 ฮวงจู้กับการออกแบบกราฟิก

อานวัยชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์ (2538) กล่าวว่า ตั้งแต่โบราณมนุษย์ได้ใช้สัญลักษณ์ เครื่องหมาย แผนภาพสัญลักษณ์ แทนความหมายต่างๆในทิวทัศน์ธรรมชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารรวมทั้งเป็นสื่อแทนความหมายต่างๆทางธรรมชาติ มนุษย์ยอมรับว่าคุณค่าภายในของสิ่งใดๆก็ตามสามารถแสดงออกด้วยเครื่องหมาย และรูปแบบภายนอกดังนั้นมนุษย์จึงใช้สัญลักษณ์เชื่อมโยงกับปรากฏการณ์ที่มีความหมายในทางวัฒนธรรม ในสังคมของตน และแสดงออกถึงอุดมการณ์และแรงบันดาลใจส่วนตัว

ชาวจีนใช้สัญลักษณ์และเครื่องหมายมานาน สัญลักษณ์และเครื่องหมายการค้าของชาวจีน อาจมีพื้นฐานอยู่บนลวดลายดอกไม้ รูปทรงเรขาคณิต สัตว์ สัญลักษณ์ของศาสนา และแนวเรื่องอื่นๆ ตัวอย่างเช่น ตัวเลขประกอบเครื่องหมายตรีลักษณ์ทั้งแปด ซึ่งเชื่อกันว่าผู้ชี (2852 ปีก่อนคริสต์ศักราช) จักรพรรดิในตำนานโบราณเป็นผู้คิดค้นเป็นหนึ่งในบรรดาสัญลักษณ์ดั้งเดิมสองสามสัญลักษณ์แรกๆ ที่พวกหมอดูใช้กัน สัญลักษณ์นี้คือโลโก้สำหรับการพยากรณ์ ซึ่งได้รับการเรียกขานว่า เหนอตู กอปรด้วยจุดต่างๆ ซึ่งต่อมาถูกเปลี่ยนเป็นเครื่องหมายตรีลักษณ์

ฮวงจู้ เป็นคำที่คนทั่วไปใช้แทนคำว่า กานอวี่ ซึ่งเป็นศิลปะแห่งการออกแบบที่อ้างอิงถึงวัฒนธรรมจีน ตลอดจนความคิด สัญลักษณ์ สภาพแวดล้อม และอิทธิพลของจักรวาล

2.4 พัฒนาการของ อินเทอร์เน็ต (Internet)

<http://www.nectec.or.th/courseware/computer/computer-history/0001.html> (2548)

กล่าวว่า ปี พ.ศ. 2500 (1957) โซเวียตได้ปล่อยดาวเทียม Sputnik ทำให้สหรัฐอเมริกาได้ตระหนักถึงปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น ดังนั้น ค.ศ. 2512 (1969) กองทัพสหรัฐต้องเผชิญหน้ากับความเสี่ยงทางการทหาร และความเป็นไปได้ในการถูกโจมตี ด้วยอาวุธปรมาณู หรือนิวเคลียร์ การถูกทำลายล้าง ศูนย์คอมพิวเตอร์ และระบบการสื่อสารข้อมูล อาจทำให้เกิดปัญหาทางการรบ และในยุคนี้ ระบบคอมพิวเตอร์ ที่มีหลากหลายมากมายหลายแบบ ทำให้ไม่สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และโปรแกรมกันได้ จึงมีแนวความคิด ในการวิจัยระบบที่สามารถ เชื่อมโยงเครื่องคอมพิวเตอร์ และแลกเปลี่ยนข้อมูล ระหว่างระบบที่แตกต่างกันได้ ตลอดจนสามารถรับส่งข้อมูลระหว่างกัน ได้อย่างไม่ผิดพลาด แม้ว่าคอมพิวเตอร์บางเครื่อง หรือสายรับส่งสัญญาณ เสียหายหรือถูกทำลาย กระทรวงกลาโหมอเมริกัน (DoD = Department of Defense) ได้ให้ทุนที่มีชื่อว่า DARPA (Defense Advanced Research Project Agency) ภายใต้การควบคุมของ Dr. J.C.R. Licklider ได้ทำการทดลองระบบเครือข่ายที่มีชื่อว่า DARPA Network และต่อมาได้กลายสภาพเป็น ARPANet (Advanced Research Projects Agency Network) และต่อได้มาพัฒนาเป็นอินเทอร์เน็ตในที่สุด ในปัจจุบัน

Internet เป็นการต่อโยงทางตรรกะ (Logic) ของระบบคอมพิวเตอร์นับล้าน เครื่อง และโยงกับระบบ Wide Area Network (WAN) ต่างๆ เช่น MILNET, NSFNET, CSNET, BITNET หรือแม้แต่เครือข่ายทางธุรกิจ เช่น IBMNET, Compuserve Net และอื่น ๆ ภายใต้อินเทอร์เน็ตที่มีชื่อว่า TCP/IP โดยที่ขนาดของเครือข่าย ครอบคลุมไปทั่วโลก รวมทั้งประเทศไทยและมีการขยายขอบเขตออกไปอย่างไม่หยุดยั้ง

2.4.1 อินเทอร์เน็ต (Internet) ในประเทศไทย ปี พ.ศ. 2529 อาจารย์กาญจนา กาญจนสุต จากสถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) ร่วมกับอาจารย์โทโมโนริ คิมูระ จากสถาบันเดียวกัน ร่วมสร้างเครือข่ายคอมพิวเตอร์ โดยอาศัยโมเด็ม NEC ความเร็ว 2400 Baud เครื่องคอมพิวเตอร์พีซี NEC สายโทรศัพท์ทองแดงโดยเครือข่ายที่ได้ วิ่งด้วยความเร็ว 1200 - 2400 Baud และมีเสียงดังมาก จากนั้นได้ปรับเปลี่ยนไปใช้บริการไทยแพค ของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ซึ่งใช้เทคโนโลยี X.25 ผ่านการหมุนโทรศัพท์ไปยังศูนย์บริการของการสื่อสารแห่งประเทศไทย ทำการรับส่งอีเมลล์กับมหาวิทยาลัยโตเกียว และมหาวิทยาลัยเมลเบิร์น โดยใช้โปรแกรม UUCP ตลอดจนส่งอีเมลล์ไปยังบริษัท UUNET ที่เวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกา และนำมาใช้กับงานของอาจารย์และงานสอนของนักศึกษาในเวลาต่อมา

2.4.2 ธุรกิจร่วมสมัย [http://www.tj.co.th/article/networking/4251.html\(2548\)](http://www.tj.co.th/article/networking/4251.html(2548)) กล่าวว่า ปัจจุบันการทำธุรกิจมีความซับซ้อนมากกว่าสมัยก่อนมากดังนั้นจึงมีความต้องการติดต่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และลดขั้นตอน และเวลาในการติดต่อสื่อสารให้น้อยที่สุด จึงได้มีการประยุกต์ใช้ระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการทำการค้า ระบบธุรกิจแบบออนไลน์ จึงเกิดขึ้นโดยการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเป็นช่องทาง ตัวอย่างเช่น การแสดงข้อมูลแคตตาล็อกสินค้า การสั่งซื้อแบบออนไลน์ ซึ่งอาจรวมถึง การชำระเงิน ซึ่งช่วยให้เราสามารถทำธุรกิจ หรือขายสินค้าให้กับลูกค้าได้สะดวกรวดเร็วกว่าเดิมการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าสามารถทำได้อย่างรวดเร็ว และลดค่าใช้จ่ายลง จากเดิมเราอาจติดต่อโดยทางโทรศัพท์ หรือแฟกซ์ มาเป็นการใช้การติดต่อผ่านทางอีเมลล์หรือการนำข้อมูลแสดงไว้ที่เว็บไซต์

2.4.3 ความหมายของพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce) <http://www.sudyord.com/ecommerce/index.asp> (2548) กล่าวว่า การทำธุรกิจการสั่งซื้อ-ขายสินค้า แลกเปลี่ยนและให้บริการข้อมูลสารสนเทศ การชำระเงิน การจัดส่งสินค้าและบริการ การบริการหลังการขาย และการส่งเสริมธุรกิจใหม่ ๆ ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยพยายามลดช่องว่างของผู้ผลิตกับผู้ซื้อ

(ผู้ให้บริการ/ผู้รับบริการ) เพื่อลดต้นทุนและเวลาในการผลิตและการจัดส่ง โดยไม่จำกัดขอบเขตของพรมแดนและเวลาในปัจจุบันการติดต่อธุรกรรมจะใช้โครงสร้างของเครือข่ายอินเทอร์เน็ต หรือที่รู้จักในนาม World Wide Web Technology

2.4.4 ลักษณะพิเศษของ e-commerce

- 1) ไม่มีพรมแดน
- 2) ความสัมพันธ์ทางตลาด
- 3) ใช้ข้อมูลเป็นการตัดสินใจ
- 4) กิจกรรมผสม
- 5) ไปถึงทั่วโลก
- 6) ได้ตอบทันควัน 24 ชั่วโมง

2.4.5 การตลาดบน Internet

- 1) 24 ชม. ต่อวัน 7 วันต่อสัปดาห์
- 2) เข้าถึงกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลก
- 3) ลูกค้าเป็นผู้เลือก
- 4) ใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
- 5) ภาพพจน์เป็นสิ่งดึงดูด
- 6) ความสะดวกเป็นตัวผลักดัน
- 7) ของให้เปล่าเป็นแรงจูงใจ

2.4.6 ประโยชน์จากการทำการตลาดบน website

1. สำหรับผู้ผลิตสินค้า
2. สำหรับผู้เป็นตัวกลางในการจัดจำหน่ายสินค้า
3. สำหรับผู้ทำธุรกิจให้บริการ

2.4.7 ทางเลือกอื่นๆ ของการโฆษณา

1. สื่อนั่งสื่อพิมพ์
2. สื่อนิตยสาร
3. สื่อวิทยุ
4. สื่อโทรทัศน์
5. สิ่งพิมพ์ ใบปลิว
6. Direct Mail
7. เว็บไซต์ (Website)

ตารางเปรียบเทียบระหว่างสื่อโฆษณาที่มีอยู่เดิมกับสื่อใหม่อย่างเว็บไซต์ จะเห็นได้ว่าสื่อทางอินเทอร์เน็ต ที่ทำในลักษณะธุรกิจ e-commerce ให้ผลตอบแทนที่คุ้มค่ากว่าสื่อโฆษณาอื่นๆ

ผลทางการตลาด	website	น.ส.พ	นิตยสาร	วิทยุ	โทรทัศน์	ใบปลิว	Direct Mail
ความกว้างของตลาด	มาก	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	น้อย	มาก
ความเป็นสากล	มาก	น้อย	ปานกลาง	น้อย	ปานกลาง	น้อย	น้อย
การรู้จักตัวสินค้า	มาก	น้อย	ปานกลาง	น้อย	น้อย	น้อย	มาก
ความสะดวก	มาก	มาก	มาก	น้อย	น้อย	ปานกลาง	มาก
ค่าใช้จ่าย	น้อย	ปานกลาง	มาก	ปานกลาง	สูง	ปานกลาง	สูง
การตอบรับ	มาก	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย	น้อย

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบสื่อโฆษณาที่มีอยู่เดิมกับสื่อทางอินเทอร์เน็ตในลักษณะธุรกิจ e-commerce

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ (Attitude)

เดชา ล้วนโค (2544) ความหมายของทัศนคติ หมายถึง ความพึงพอใจ ความชอบ หรือ ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิด ความรู้สึก หรือพฤติกรรม ตลอดจนแนวโน้มการเกิดพฤติกรรม มีองค์ประกอบอยู่ 3 ส่วน คือ ส่วนแรกเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) ส่วนที่สองเรียกว่าความชอบ (Affective) ส่วนที่สามเรียกว่าความตั้งใจก่อพฤติกรรม (Behavioral)

2.5.1 องค์ประกอบของทัศนคติ

1) องค์ประกอบเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ (Cognitive Component) เป็นส่วนที่แสดงถึง ความรู้ (Knowledge) การรับรู้ (Perception) และความเชื่อ (Believes) ที่ผู้บริโภคมองต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนความเข้าใจเป็นส่วนประกอบแรก ซึ่งก็คือความรู้และการรับรู้ที่ได้รับผสมกับประสบการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากหลายแหล่งข้อมูล ความรู้และผลกระทบต่อการรับรู้นี้จะกำหนดความเชื่อถือ ซึ่งหมายถึงสภาพด้านจิตใจที่สะท้อนความรู้เฉพาะอย่างของบุคคล และการประเมินเกี่ยวกับความคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2) องค์ประกอบเกี่ยวกับความชอบ (Affective Component) เป็นส่วนสะท้อนอารมณ์ (Emotion) หรือความรู้สึก (Feeling) ของผู้บริโภคที่มีต่อความคิด หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สภาพอารมณ์จะสามารถเพิ่มประสบการณ์ด้านบวก ของผู้บริโภค หรือด้านลบ ซึ่งประสบการณ์จะมีผลกระทบด้านจิตใจ วิธีปฏิบัติที่ใช้วัดผลอาศัยเกณฑ์การให้คะแนนความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจดีหรือไม่ดี เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งความรู้สึกนี้เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะเปลี่ยนแปลงได้ยากมาก ไม่เหมือนกับความเป็นจริงต่างๆ

3) องค์ประกอบเกี่ยวกับความตั้งใจก่อพฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นส่วนที่สะท้อนถึงความน่าจะเป็นหรือแนวโน้มที่จะก่อปฏิกิริยาหรือความตั้งใจก่อพฤติกรรมด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งต่อทัศนคติที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คือพร้อมที่จะสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ หรือในทางทำลาย ขัดขวาง ต่อผู้ เป็นต้น

2.5.2 การเกิดทัศนคติ

- 1) การเกิดทัศนคติทางด้านความรู้ความเข้าใจ จากสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน บุคคลรับและสัมผัสสิ่งต่างๆ เป็นจำนวนนับไม่ถ้วนบุคคลมักจะแบ่งสิ่งที่ผ่านเข้ามาจากภายนอก
- 2) การเกิดทัศนคติทางด้านความชอบ ส่วนประกอบของทัศนคติทางด้านความชอบ ได้แก่ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เป็นไปในด้านบวกหรือลบ ในทางสรีระวิทยาแล้ว “อารมณ์” จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับภาวะการณ์ที่มาเร้า หลังจากบุคคลนั้น “แปลความหมาย” หรือให้ความหมายสิ่งเร้านั้นแล้วก็จะทำให้ทราบทิศทางของอารมณ์ หรือความรู้สึกว่าเป็นไปทางด้านบวกหรือลบได้ ซึ่งหมายถึง ทัศนคติด้านความชอบนั่นเอง
- 3) การเกิดทัศนคติทางด้านพฤติกรรม บรรทัดฐานทางสังคม จะมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติทางด้าน พฤติกรรมมาก บรรทัดฐานทางสังคมเป็นความคิดที่กลุ่มชนเชื่อว่า อะไรเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

2.5.3 แหล่งของทัศนคติ (Sources of Attitude)

- 1) ประสบการณ์เฉพาะอย่าง วิธีการหนึ่งที่เราเรียนรู้ทัศนคติ คือ จากการมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้น
- 2) การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดจากผลของการได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการที่ได้รับในครอบครัว

2.5.4 สิ่งที่เป็นแบบอย่าง

ทัศนคติบางอย่างของเราถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบจากคนอื่น ขบวนการเกิดทัศนคติโดยวิธีนี้เกิดได้โดยขั้นแรกจากเหตุการณ์บางอย่าง บุคคลจะมองเห็นว่าบุคคลอื่นมีการปฏิบัติอย่างไร ขั้นต่อไปบุคคลนั้น จะแปลความหมายของการปฏิบัตินั้น ในรูปของความเชื่อทัศนคติ ซึ่งมาจากการปฏิบัติของเขา ถ้าบุคคลนั้นให้ความเคารพ นับถือยกย่องบุคคลที่แสดงปฏิกริยานั้นอยู่แล้ว บุคคลนั้นจะยอมรับความรู้สึกเชื่อที่เขาคิดว่าบุคคลนั้นแสดงปฏิกริยานั้นๆ

2.5.5 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน

ทัศนคติบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานที่ประกอบพิธีทางศาสนาหน่วยงานต่างๆ เป็นต้น

2.5.6 ประเภทของทัศนคติ ทัศนคติของบุคคลแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

- 1) ทัศนคติเชิงบวก เป็นทัศนคติที่ชักนำให้บุคคลให้บุคคลแสดงออกถึงความรู้สึก
อารมณ์ จากสภาพจิตใจ ได้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่น หรือเรื่องราวหนึ่ง รวมทั้งหน่วยงาน
องค์กรฯ สถาบัน การดำเนินการขององค์กรและอื่นๆ
- 2) ทัศนคติเชิงลบ คือ ทัศนคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้ได้รับความ
เชื่อถือ ไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลง ระแวง สงสัย รวมทั้งเกรียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
เรื่องราว หรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือหน่วยงาน องค์กร สถาบัน และการดำเนินกิจการของ
องค์กรและอื่นๆ
- 3) ทัศนคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็น ในเรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง หรือต่อ
บุคคล หน่วยงาน สถาบัน องค์กรและอื่นๆ โดยสิ้นเชิง

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐริดา สุขมนัส (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความเชื่อเรื่องดวงจัญในวิถีชีวิตของชาวไทยเชื้อสายจีนในกรุงเทพมหานคร ผลของการศึกษาส่วนหนึ่งพิสูจน์สมมุติฐานที่ตั้งไว้ 3 ประการ ดังนี้ ประการที่ 1 ความเชื่อเรื่องดวงจัญแพร่กระจายสู่สังคมไทยโดยผ่านทางกลุ่มชาวจีนที่อพยพมาตั้งถิ่นฐานในประเทศไทย ประการที่ 2 ความเชื่อเรื่องดวงจัญได้รับอิทธิพลของแนวคิดเรื่องพลังหยินหยาง จากปรัชญา อัจฉิง และแนวคิดในการปฏิบัติตนเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติจากลัทธิเต๋า ประการสุดท้าย คติความเชื่อเรื่องดวงจัญมีบทบาทสำคัญต่อกลุ่มชาติพันธุ์จีน โดยดวงจัญสำหรับสุสานเป็นสัญลักษณ์ของเอกภาพทางสายตระกูล และดวงจัญเพื่อที่อยู่อาศัยตอบสนองความต้องการความปลอดภัย ความมั่นคงทางด้านจิตใจ และความสุขความเจริญในชีวิต

จากการศึกษาพบว่าผู้มีเชื้อสายจีนส่วนใหญ่เข้าใจว่าดวงจัญเกี่ยวข้องกับเฉพาะสุสานเท่านั้น มีส่วนน้อยที่เข้าใจว่าดวงจัญมีทั้งดวงจัญสำหรับคนเป็นและดวงจัญสำหรับสุสาน แม้ความเข้าใจเนื้อหาดวงจัญของบุคคลไม่ตรงกัน แต่สามารถปฏิบัติตามความเชื่อได้โดยปรึกษาผู้รู้ดวงจัญ การปฏิบัติตามความเชื่อส่วนหนึ่งต้องอาศัยค่าใช้จ่ายสูง ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจอานวยจึงจะสามารถปฏิบัติตามได้อย่างเต็มที่

วัชร มานิตราชกูร์(2545) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ดวงจัญที่สะท้อนแนวคิดทางพุทธศาสนา : ศึกษากรณีผู้ประกอบการค้าที่ตั้งร้านอยู่บนถนนเขาวราช ผลของการศึกษาได้คำตอบดังนี้ วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือการสรุปข้อกำหนดหลักของดวงจัญจากหลายสำนักในประเด็นความขัดแย้งและความสอดคล้องกันของข้อกำหนดตามหลักดวงจัญกับหลักการออกแบบ จากนั้นจึงนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เปรียบเทียบกับบริบทเชิงพื้นที่กับทาวน์เฮาส์ 2 ชั้นที่อยู่ตำแหน่งกลาง ซึ่งมีขนาดพื้นที่ดิน 16-20 ตารางวา เพื่อให้ได้เป็นข้อเสนอแนะในการออกแบบตามหลักดวงจัญสำหรับทาวน์เฮาส์ ในการวิจัย ได้แบ่งการศึกษาออกเป็นสามส่วนคือ การศึกษาดวงจัญ การศึกษาเชิงพื้นที่ และการศึกษาเพื่อเสนอแนะการศึกษาดวงจัญมีการจำกัดแหล่งข้อมูลโดยอ้างอิงจากหนังสือทั้งหมดของ 13 สำนักโดยใช้วิธีการสังเคราะห์และวิธีการวิเคราะห์รายละเอียดของเนื้อหา ภายใต้ขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมภายใน จากวิธีการวิเคราะห์รายละเอียดของเนื้อหา ภายใต้ขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับสถาปัตยกรรมภายใน จากวิธีการดังกล่าว สามารถสรุปข้อกำหนดของดวงจัญได้ทั้งหมด 239 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็นสี่ประเด็นดังนี้คือ หนึ่ง หลักการจัดวาง 11 ข้อ , สองรูปร่าง – รูปทรงของตัวบ้าน และห้อง 9 ข้อ , สาม พื้นที่ห้อง – การจัดวางเครื่องเรือน (ได้แก่ ห้องนอน ห้องครัว ห้องน้ำ ห้องรับแขก ห้องนั่งเล่น ห้องรับประทานอาหาร ห้องทำงาน ห้องเก็บของ และห้องพระ) 146 ข้อ , และสี่ องค์ประกอบทางโครงสร้าง 72 ข้อ ผลจากการรวบรวมข้อกำหนด ยังเกี่ยวข้องกับเรื่องความ

เชื่อดวงชะตา และตัวบุคคล ซึ่งในการจะนำไปใช้ปฏิบัติจริงนั้น ต้องขึ้นอยู่กับความเชื่อส่วนบุคคล เป็นสำคัญ ในประเด็นของความขัดแย้งพบว่า มีข้อขัดแย้งทั้งหมด 24 ข้อย่อย คิดเป็น 10 เปอร์เซ็นต์ ของข้อกำหนดทั้งหมด ซึ่งพบใน หลักการจัดวาง พื้นที่ห้องและการจัดวางเครื่องเรือนและ องค์ประกอบทางโครงสร้าง จากการศึกษาทำให้เราทราบว่า สาเหตุเบื้องหลังที่เป็นที่มาของความ ขัดแย้งนั้น ส่วนใหญ่จะเกิดจากวิธีการและการอ้างอิงเหตุผลที่ต่างกันของแต่ละสำนัก และข้อ ขัดแย้งบางข้อที่ยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้

สิริกุล หอสถิตยกุล (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่องความต้องการซื้อสินค้าและบริการผ่าน ระบบอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย จำนวน 335 ราย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ที่เคยซื้อสินค้าและบริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ตมีเพียง 86 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.7 โดยประเภท ของสินค้าที่มีการซื้อทางอินเทอร์เน็ตเป็นสินค้าประเภท ซอฟต์แวร์มากกว่าฮาร์ดแวร์ ซึ่งได้แก่ ซอฟต์แวร์ เกม โปรแกรม หนังสือ นิตยสาร และตำราคอมพิวเตอร์ และปัจจัยที่มีผลต่อการ ตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยเข้าสู่เว็บไซต์ที่มีการขายสินค้าและ บริการพบว่าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและความน่าเชื่อถือของวิธีการชำระเงิน รองลงมาคือ การแสดงราคาของสินค้าและบริการ และการแสดงรายละเอียดข้อมูลครบถ้วนของ สินค้าและบริการด้วยรูปภาพ 3 มิติ มีเสียงประกอบ ส่วนการชำระเงินของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคย ซื้อสินค้าส่วนใหญ่ ชำระเงินโดย บัตรเครดิต รองลงมาคือบัตรเครดิต โอนเงินเข้าบัญชีธนาคาร และ ชำระเงินปลายทาง ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยเข้าสู่เว็บไซต์ที่มีการขายสินค้าและบริการผ่านระบบมี ปัญหา และอุปสรรคในการสั่งซื้อสินค้าและบริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต คือขาดความเชื่อมั่นใน ระบบการชำระเงินแบบอิเล็กทรอนิกส์ รองลงมาคือไม่เชื่อถือในคุณภาพสินค้าและบริการ และ ไม่ได้สัมผัสสินค้าด้วยตัวเอง ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยเข้าเว็บไซต์ที่มีการขายสินค้าและ บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต มีปัญหาและอุปสรรคคือ ไม่สนใจซื้อสินค้าและบริการผ่านช่องทาง อินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ สินค้าและบริการที่ขายในอินเทอร์เน็ตไม่ตรงกับความต้องการ และ ไม่ทราบว่าการขายสินค้าผ่านอินเทอร์เน็ต

2.7 แนวคิด ทฤษฎี ประวัติศาสตร์ฮวงจุ้ย

มีการกล่าวถึงหลักปรัชญา ซึ่งเป็นแก่นของความเชื่อ ที่ส่งผลต่อความเชื่อรวมถึงการดำเนินชีวิตของชาวจีน ในประเด็นนี้ต้องย้อนกลับไปศึกษาเกี่ยวกับการเกิดขึ้นของปรัชญาจีน บางแห่งมีการกล่าวถึงกษัตริย์จีนในตำนานชื่อว่า ฟู่ซี เป็นผู้ค้นพบกฎเกณฑ์ของธรรมชาติและเป็นจุดเริ่มต้นของปรัชญาจีนในเวลาต่อมา

<http://th.chinabroadcast.cn/chinaabc/chapter17/chapter170106.htm> (2548) กล่าวว่า สมัยฟู่ซีอยู่ห่างจากปัจจุบันประมาณ 5000 ปี หลักฐานความเชื่อเรื่องฟู่ซีคือการพบรูปหิน แกะสลักท่อนบนเป็นคน ท่อนล่างเป็นงูหรือมังกร รูปหินแกะสลักนี้มีอายุเก่าแก่ ประมาณ 1800 ปี ตั้งอยู่ที่เทือกเขาอู่จื่อซาน ของมณฑลชานตง ฟู่ซี อยู่ในยุคสมัยที่กำลังการผลิตได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็ว การคิดประดิษฐ์ต่างๆ หลายอย่างมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับฟู่ซี ฟู่ซีชอบท่องเที่ยวแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโลก และจักรวาล เขาได้คิดค้นแผนภูมิ 8 หรือปากัว ที่มีสีสันลึกลับตามปรากฏการณ์ของธรรมชาติ แผนภูมิ 8 นี้เป็นสัญลักษณ์ ที่นำมาประกอบกันเข้า เพื่อใช้บอกชื่อสรรพสิ่งในสมัยนั้น ซึ่งยังไม่มีตัวอักษร หลังจากนั้นฟู่ซีก็สอนให้ประชาชนรู้จักการล่าสัตว์และจับปลาโดยใช้เชือกทอเป็นแหและอวน สอนให้ประชาชนรู้จักเจาะไม้เอาเชื้อไฟเพื่อหุงต้มอาหาร ในยุคแรกๆ จีนใช้วิธีการเลือกตั้งกษัตริย์ขึ้นมาปกครองบ้านเมืองโดยคัดเลือกจากความสามารถและคุณธรรม กษัตริย์แต่ละองค์ ก็ต้องแข่งขันแสดงความสามารถ เชื่อกันว่า กษัตริย์องค์แรกชื่อ ฟู่ซี หรือฟูลี ในยุคนี้มีหลายองค์ เช่น เลินหนง หรือเลินหนง ซึ่งภายหลัง คนยกย่องให้เป็นเทพแห่งเกษตรกรรม หวงตี้ หรือ พระเจ้าอึ้งตี้ (จักรพรรดิเหลือง) ในประวัติศาสตร์จีนได้มีการบันทึกไว้เป็นกษัตริย์จีนในหน้าประวัติศาสตร์องค์แรกรวบรวมจีนเป็นปึกแผ่น และมีการประดิษฐ์ อักษร ปฏิทิน ทอผ้า และวิชาแพทย์

ซึ่งกล่าวได้ว่า ฟู่ซี เป็นจักรพรรดิที่อยู่ในช่วงต้นของประวัติศาสตร์จีนและเป็นผู้คิดค้นสิ่งประดิษฐ์และที่สำคัญเขาได้คิดค้นแผนภูมิ 8 หรือปากัว ก่อนจะมีการประดิษฐ์ตัวอักษรจีนในยุคของพระเจ้าเหลือง แนวคิดของจักรพรรดิ ฟู่ซี เกี่ยวกับสัญลักษณ์ ปากัว เป็นต้นกำเนิดปรัชญาจีน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจีน <http://th.wikipedia.org/wiki> (2549) กล่าวว่า กษัตริย์นามว่า ฟู่ซี เป็นผู้ให้กำเนิดปรัชญาจีน แนวความคิดของพระองค์มีรากฐานมาจากการผสมผสานตรง กล่าวคือ เส้นตรงเดี่ยว เรียกว่า หยาง เป็นตัวแทนเพศชาย และเป็นสัญลักษณ์แทนความแข็งแกร่ง ส่วนเส้นตรงแยกเรียกว่า หยิน เป็นตัวแทนเพศหญิง และเป็นสัญลักษณ์แทนความอ่อนโยนแปรปรวน หยางและหยินแม้จะมีลักษณะตรงกันข้ามกัน แต่ทั้งสองก็รวมกันเป็นสิ่งที่เรียกว่า เอกภาวะได้ หรือประสานกลมเกลียวกันโดยอาศัยความแตกต่างนั่นเอง

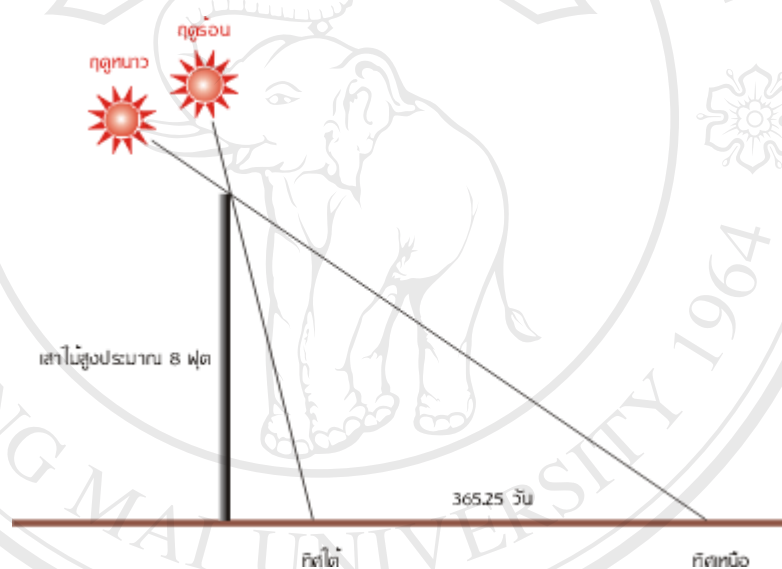

รูปที่ 2.1 ผู้ชี กษัตริย์จีนในตำนานผู้คิดค้นแผนภูมิ 8 หรือปากั่ว

เรื่องกำเนิดปรัชญาจีนนี้ พงศาวดารจีนกล่าวย้อนไปนับหมื่นๆปีว่า มีคนเริ่มต้นสร้าง สวรรค์ มีชื่อว่าโกสี มีพี่น้องอยู่ 3 กลุ่ม คือกษัตริย์ในสรวงสวรรค์ 12 องค์ กษัตริย์บนโลก 11 องค์ และกษัตริย์ที่เป็นมนุษย์อีก 9 องค์ ทั้ง 3 กลุ่มนี้จะเป็นตัวแทน สวรรค์ โลก และมนุษย์ เชื่อกันว่า กษัตริย์เหล่านี้เป็นวีรบุรุษของความอัจฉริยะด้านต่างๆ เช่น ยูเซา เป็นกษัตริย์ที่สร้างบ้านเรือนเป็น องค์แรก ส่วน ซุหยิน ทรงเป็นวีรบุรุษด้านสร้างรถไฟเป็นต้น ปรัชญาอีกอย่างที่มีอิทธิพลต่อการ สร้างวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจีน คือ หยินหยาง ปรัชญานี้เป็นลัทธิเกี่ยวกับจักรวาลวิทยา ที่ ค้นหาและศึกษาความจริงเกี่ยวกับสากลจักรวาล และเชื่อว่าหยางหยิน ต้นกำเนิดของสรรพสิ่งต่างๆ ทฤษฎีและวิวัฒนาการของหยางหยินนี้ นักปราชญ์จีนชื่อ ชาน อธิบายไว้ว่า เรื่อง หยางหยิน เป็น เรื่องที่มีอิทธิพลต่อจีนอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ศาสตราจารย์เฟิงอว่หลัน กล่าวไว้ว่า หยางหยินมี พื้นฐานมาจากดาราศาสตร์ ซึ่งในสมัยนั้นเรียกว่า ฟางจื่อ นิกายนี้มีแนวโน้มไปทางวิทยาศาสตร์ โดยพยายามอธิบาย ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้น ในความหมายของพลังของธรรมชาติ ใน ระยะเริ่มแรกก่อนที่จะเกิดนิกายนี้ นักปราชญ์ในสมัยนั้นมีแนวความคิดอยู่ 2 ทฤษฎี ซึ่งต่างก็ พยายามอธิบายปรากฏการณ์ธรรมชาติ ทฤษฎีแรก คือ หยางหยิน

หยินหยางเกิดจากปรากฏการณ์ของธรรมชาติที่ปราชญ์จีนโบราณค้นพบวิถีความ เป็นไปของธรรมชาติ ต้นกำเนิดของหยินหยางนั้นคือการศึกษาวិถีการ โคจรของโลกรอบดวง อาทิตย์ <http://www.e-fengshuidesign.com/yinyanghis.html> (2548) กล่าวถึงความเป็นมาของ

สัญลักษณ์ หยินหยาง ว่า บางครั้งถูกเรียกว่าสัญลักษณ์ ไทจี ซึ่งมาจากคัมภีร์ อี้-จิง คัมภีร์ อี้-จิงนี้เป็นรากฐานสำคัญที่สุดของปรัชญาจีน เป็นคัมภีร์ที่บันทึกองค์ความรู้ของปราชญ์จีนโบราณ ที่พยายามจะเข้าใจปรากฏการณ์ของธรรมชาติและจักรวาล อี้จิง เป็นหนังสือที่มีความลึกซึ้ง กล่าวถึงกฎแห่งความเปลี่ยนแปลง จึงมักเรียกว่าคัมภีร์แห่งความเปลี่ยนแปลง ชาวจีนได้สร้างสัญลักษณ์ การรวมกันของพระอาทิตย์ แทนหยางและพระจันทร์ แทนหยิน เพื่อให้ง่ายต่อความเข้าใจ ถึงหลักปรัชญา หลังจากที่ได้ดูปรากฏการณ์บนท้องฟ้า ชาวจีนโบราณพบว่าปรากฏการณ์บนท้องฟ้า มีการเปลี่ยนแปลงทุกวัน ถึงแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง แต่มันก็มีวงจรของการเกิด ฤดูกาลประจำปี เป็นอย่างนี้มายาวนานอย่างไรก็ตาม มันไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะนำกฎเกณฑ์ที่ค้นพบ มาประยุกต์ใช้กับวิถีชีวิตของมนุษย์ ทำให้คนทั่วไปคิดว่า คัมภีร์อี้จิงเป็นสิ่งที่ยากเกินเข้าใจ

รูปที่ 2.2 การสังเกตเงาไม้ในแต่ละวันเป็นเวลา 1 ปี

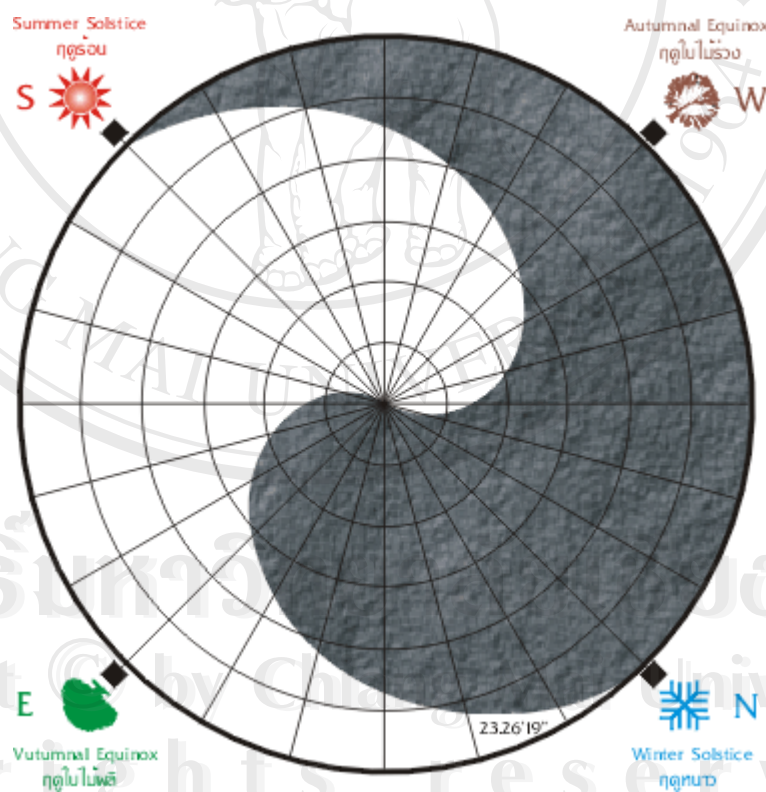
จากการสังเกตท้องฟ้า มีการกำหนดและบันทึกเงา ของเสาไม้สูงราว 8 ฟุต ที่ปักบนพื้นดิน ชาวจีนแบ่งทิศทางออกเป็น 4 ทิศทาง โดยทิศตะวันออกเป็นทิศที่พระอาทิตย์ขึ้นและตะวันตกคือทิศที่พระอาทิตย์ลับขอบฟ้าช่วงที่เงาไม้สั้นที่สุดคือทิศใต้และช่วงที่เงาไม้ยาวที่สุดคือทิศเหนือตอนกลางคืนกำหนดดาวเหนือเป็นทิศเหนือและสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาล

- เมื่อเงาไม้ทอดไปทางทิศตะวันออก จะเป็นฤดูใบไม้ผลิ
- เมื่อเงาไม้ทอดไปทางทิศใต้จะเป็นฤดูร้อน
- เมื่อเงาไม้ทอดไปทางทิศตะวันตก จะเป็นฤดูใบไม้ร่วง
- เมื่อเงาไม้ทอดไปทางทิศเหนือ จะเป็นฤดูหนาว

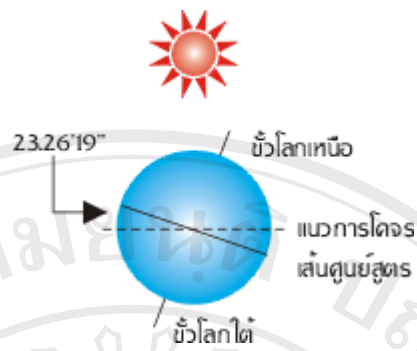
จากการเฝ้าดูเงาจากแสงอาทิตย์เป็นระยะเวลานาน เงาของเสาไม้จะเคลื่อนมาเริ่มในตำแหน่งแรกอีกครั้งพวกเขาค้นพบระยะเวลาของ 1 ปี ซึ่งใช้เวลา 365.25 ครั้ง ที่มีการกำหนดจุดของเงาบนพื้นดินส่วนปลายไม้ หรือ คือจำนวนวัน 365.25 วัน พวกเขาแบ่งวงกลมที่มีเสาไม้เป็นจุดศูนย์กลาง ออกเป็น 24 ส่วน ประกอบด้วย 4 ช่วงเวลา คือ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูใบไม้ร่วง ฤดูร้อน และหนาว โดยใช้ช่วงที่พระอาทิตย์ขึ้น เป็นตัวกำหนด เขาแบ่งวงกลมเป็น 6 วงซ้อนกัน โดยมีจุดศูนย์กลางที่เสาไม้ ตัดกับรัศมี 24 ส่วนเพื่อแบ่งส่วนให้ชัดเจนในการบันทึกเงาไม้ในแต่ละวัน จึงพบว่า

- เงาที่สั้นที่สุด จะอยู่ช่วงฤดูร้อน(ดวงอาทิตย์ใกล้โลก)
- เงายาวที่สุดจะอยู่ในช่วงฤดูหนาว(ดวงอาทิตย์ไกลโลก)

เมื่อเชื่อมต่อดูในพื้นที่ที่เกิดเงาจากส่วนของฤดูร้อน จนถึงฤดูหนาว จะเกิดส่วนที่เป็น หยิน คือ ส่วนที่เกิดเงาเป็นรูปคล้ายการขด ดวงอาทิตย์ทำให้เกิดปรากฏการณ์นี้ แนวโคจรของโลกจะทำมุม $23.26' 19''$ กับดวงอาทิตย์

รูปที่ 2.3 ฟังของเสาไม้ปักบนพื้นเพื่อสังเกตการเกิดเงาของไม้ในเวลา 1 ปี

รูปที่ 2.4 ดวงอาทิตย์ทำมุมเอียงกับเส้นศูนย์สูตรของโลก $23.26' 19''$

- ช่วงวันที่มีกลางวันสั้นที่สุด แต่มีกลางคืนยาว คือช่วงหน้าหนาว จะอยู่ด้านล่างเรียกว่า หยิน ส่วนพื้นที่ขาวเรียกว่าหยาง บริเวณนี้จะมีแสงจันทร์มากกว่าแสงอาทิตย์ ช่วงวันที่มีกลางวันยาวที่สุด แต่มีกลางคืนสั้นคือช่วงหน้าร้อน

รูปที่ 2.5 สัญลักษณ์หยินหยางกับฤดูกาล

หยินเปรียบเหมือนพระจันทร์ หยางเปรียบเหมือนดวงอาทิตย์ หยางไม่สามารถเกิดได้ถ้าปราศจากหยินและ หยินไม่สามารถเกิดได้ถ้าปราศจากหยาง เช่นกัน หยินเริ่มขึ้น ช่วงปลายหน้าร้อน จึงเกิดสัญลักษณ์วงกลมสีทึบ คือหยิน วางอยู่บนส่วนพื้นที่ที่เป็นหยางและหยาง เริ่มขึ้นช่วงปลายหน้าหนาว สัญลักษณ์วงกลมสีขาวคือหยางจึงวางอยู่บนส่วนพื้นที่ที่เป็นหยิน หากคิดให้เข้าใจง่ายขึ้นคือเมื่อหมดช่วงฤดูร้อน (พระอาทิตย์ใกล้โลก) ก็จะเป็นการเริ่มต้นของช่วงฤดูหนาวและถ้าหมดช่วงฤดูหนาว (พระอาทิตย์ไกลโลก) ก็จะเป็นการเริ่มต้นของช่วงร้อน หมุนเวียนเป็นอย่างนี้เรื่อยไป และสัญลักษณ์นี้ยังสะท้อนแนวคิดอื่นๆ อีกมากมาย เช่น แนวคิดการกำเนิดของจักรวาล การระเบิด

ของมวลสาร สัญลักษณ์หยินหยาง แสดงถึงความเข้าใจเรื่องของปรากฏการณ์ของท้องฟ้า ซึ่งประกอบด้วยระยะเวลาการโคจร ของโลกรอบดวงอาทิตย์ และฤดูกาล เป็นต้นกำเนิดปรัชญา เกิดการประดิษฐ์ปฏิทินของชาวจีนรวมถึงพัฒนาเป็นศาสตร์แขนงต่างๆ นับแต่นั้นมา

ส่วนทฤษฎีที่สอง คือ ธาตุทั้ง 5 หรือ หวู่ ซึ่งมีหลักฐานปรากฏอยู่ในหนังสือ the Book of History โดยใช้ชื่อว่า หลัทธิใหญ่ ทฤษฎีนี้กล่าวถึงธาตุทั้ง 9 แต่เน้นความสำคัญเฉพาะธาตุ 5 ชนิดเท่านั้น โดยอธิบายว่า เหล็ก หรือทอง มีลักษณะที่อาจถูกหลอมและเปลี่ยนรูปร่างได้ น้ำ มีธรรมชาติเปียกชื้นและไหลลงสู่ที่ต่ำ ไม้ มีลักษณะโค้งงอหรือตั้งตรง ไฟ มีลักษณะเป็นเปลวพุ่งขึ้นสู่ที่สูง ดิน ใช้เพาะปลูก หนังสือ อู่ ซิง ชวอ ซึ่งเป็นหนังสือโบราณ ได้กล่าวถึงธาตุทั้ง 5 ไว้ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างเกิดจากธาตุทั้ง 5 นี้ ธาตุทั้ง 5 จะเป็นส่วนประกอบของทุกสิ่งในโลกนี้ คนจีนใช้ความคิดนี้อธิบายสิ่งต่างๆ เช่น สวงจื๊อ ฟิสิกส์ คณิตศาสตร์ เคมี ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของจีนจึงถือกำเนิด

- 1) รากฐานของปรัชญาจีนอยู่ที่ความกระหายของนักปราชญ์ผู้ปรารถนาจะทำความเข้าใจในวิถีทางของธรรมชาติ และล่วงรู้ความต้องการของประชาชน การแสวงหาหลักธรรม หลักการปกครอง วรรณคดีและศิลปะ
- 2) เน้นวิธีการแสวงหาความรู้แบบ จิตญาณ คือการเข้าใจแบบรู้แจ้ง (รู้ด้วยตนเอง)
- 3) ไม่อาศัยหลักและเหตุผลหรือตรรกวิทยาแบบตะวันตก
- 4) ปรัชญาจีน ถือว่าความคิดทางศาสนาเริ่มต้นมาจากปรัชญาแห่งการอบรมฝึกฝนตนเอง แล้วเจริญขึ้นมาเป็นลัทธิศาสนาในตอนหลัง
- 5) ปรัชญาจีนเป็นการผสมผสานของอุดมคติ (จิตนิยม) กับความเป็นจริง (สัจนิยม) เช่น การประยุกต์แนวคิดทางเต๋า ในเรื่องของความว่าง
- 6) ปรัชญาจีนเป็นปรัชญาที่เกี่ยวกับจริยธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี วรรณคดี ศิลปะ และการเมือง
- 7) ปรัชญาจีนพยายามเข้าใจวิถีทางแบบธรรมชาติและความจำเป็นของมนุษย์ และได้เน้นเรื่องทางศีลธรรมของมนุษย์มากกว่าความสามารถทางสติปัญญา ทั้งนี้เพื่อต้องการพัฒนาความสัมพันธ์ทางสังคมและหน้าที่ของพลเมืองมากกว่าทางศาสนา

2.7.1 สรุปปรัชญาจีน

- 1) เน้นการปกครองไว้ซึ่งจริยธรรม
- 2) ทฤษฎีกับการปฏิบัติไม่สามารถแยกออกจากกันได้
- 3) ถือหลักมนุษยนิยมเป็นสำคัญ (ประชาชนเป็นอันดับแรกในสิ่งทั้งปวง)
- 4) พื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการดำรงชีวิตคือความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่
- 5) บุคคลเป็นสัตว์สังคม ดังนั้นต้องทำประโยชน์แก่สังคม
- 6) เน้นธรรมชาติสังคมของบุคคลว่า มีความเสมอภาคมาโดยกำเนิด
- 7) ธรรมชาติเป็นหลักในสิ่งทั้งปวง
- 8) เน้นจริยศาสตร์ การเมือง วรรณคดี และศิลปะ
- 9) เน้นในการฝึกฝนตนเอง ยกย่องความเป็นมนุษย์
- 10) เชื่อเรื่องวิญญาณ การเซ่นไหว้เคารพบูชาบรรพบุรุษ

มีการให้คำจำกัดความหมายลักษณะและจุดมุ่งหมายของปรัชญาจีนว่าเป็นการคิดอย่างมีเหตุผล น้อย พงษ์สนธิ (มปป:17) กล่าวว่า ปรัชญาโดยความหมายในปรัชญาจีน มิใช่หมายถึงความรู้ซึ่งเป็นเพียงทฤษฎี หรือเป็นเพียงความคิดเห็นที่จะให้เรียนรู้ นักปรัชญาจีนให้คำจำกัดความของปรัชญาไว้ว่า “ การคิดอย่างมีเหตุผลและมีระบบเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต ” โดยคำจำกัดความนี้ ปรัชญาจึงหมายถึงความรู้ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ผลของการไตร่ตรอง ตามหลักเหตุและผล และเป็นสิ่งที่จะนำมาปฏิบัติเพื่ออุดมคติ อันก่อให้เกิดประโยชน์ได้ในชีวิตนี้และสังคมนี้ เนื่องจากปรัชญาจีนมีลักษณะเป็นมนุษยนิยมเน้นหนักในเรื่องคุณธรรมและหลักการปกครอง ปรัชญาที่มีอยู่จึงเป็นคำตอบต่อปัญหาว่า “มันควรเป็นอย่างไร” มากกว่าคำถามที่ว่า “ทำไมจึงเป็นอย่างนั้น” นั่นคือเน้นในเรื่องปัจจุบันสิ่งที่ควรจะเป็นเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

จะเห็นได้ว่าความเชื่อของชาวจีน จะมีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่เป็นระบบเหตุและผลซึ่งเป็นการวางรากฐานกระบวนการคิดที่มีรากฐานเดียวกัน แตกแขนงออกเป็นศาสตร์ต่างๆ เช่น การแพทย์แผนโบราณ ใช้เรื่องของความสมดุล หยินและหยาง และทฤษฎี 5 ธาตุ ในการรักษาโรค วิชาการเกี่ยวกับอาหารก็ได้ใช้เรื่องของ การปรับสมดุลของร่างกายโดยการปรับธาตุในร่างกายโดยใช้อาหารช่วยเสริมและลดธาตุในร่างกายให้สมดุลขึ้น ศาสตร์การปกครอง และฮวงจุ้ยก็เช่นกัน ปรัชญาจีนเป็นเหมือนต้นข้าว แบบแผนแนวคิดในการดำเนินชีวิตและเป็นกรอบความคิดของชาวจีน ศาสตร์ต่างๆ ของชาวจีนจึงมีกรอบความคิดเดียวกัน และเมื่อศึกษาแล้วจะพบว่าศาสตร์ต่างๆ ของจีน มีความสัมพันธ์กันเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน แสดงให้เห็นถึงชาวจีนมีแนวคิดแบบเป็นองค์รวม

2.7.2 อิทธิพลของปรัชญาที่มีผลต่อวิถีชีวิตของชาวจีน

ย้อนกลับไปยุคก่อนปรัชญาเมธี ชาวจีนมีความเชื่อในเรื่องของวิญญาณและยังสืบทอดกันมาเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ฮวงจุ้ยเป็นความเชื่อที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

มหาจุฬาลงกรณ <http://www.religions.mbu.ac.th/html/part2/re17p1.htm> (2548) กล่าวว่า ความเชื่อของชาวจีนในเรื่องวิญญาณ ได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่จะรู้จักและเข้าใจในธรรมชาติ โดยมีเป้าหมายที่จะเข้าใจในชีวิตของตนเอง จึงแสดงออกมาในรูปของความเชื่อแบบวิญญาณนิยม ต่อมาเมื่อความรู้ได้พัฒนาขึ้นความเชื่อในเรื่องพระเจ้าค่อยๆ จางลง นักปราชญ์โบราณ ของจีนได้ค้นพบกฎแห่งธรรมชาติที่ครอบคลุมความเป็นไปของเอกภพ และแสดงออกมาในรูปของพลังอำนาจทั้ง 2 ด้าน ที่เรียกว่าหยินและหยาง พลังหยินเป็นพลังลบที่แสดงออกถึงความมืด ความลึกกลับ ความหนาวเย็น ความเปียกชื้น และความเป็นหญิง พลังนี้ปรากฏอยู่ในดิน พระจันทร์ และเงามืด ส่วนพลังหยางเป็นพลังบวก แสดงออกถึงความสว่าง ความอบอุ่น ความแห้ง การสร้างสรรค์ และความเป็นชาย พลังนี้ปรากฏอยู่ในพระอาทิตย์ และสิ่งที่ส่องแสงสว่าง ในเอกภพนี้จะมีพลังทั้งสองอย่างผสมกันในส่วนที่ทำให้เกิดเป็นสิ่งที่ต่าง ๆ ขึ้นมา แต่ถ้าพลังอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่เป็นไปตามสัดส่วนก็จะทำให้ผลที่เกิดขึ้นวิปริตไป

โลกซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเอกภพได้ถูกสร้างขึ้นมาจากพลังอำนาจทั้ง 2 อย่างนี้ทำให้เกิดสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากนับไม่ถ้วน แต่นักปราชญ์จีนในสมัยโบราณได้พยายามที่จะจัดระบบของมันออกมาเป็นกลุ่ม ๆ โดยพิจารณาจากคุณสมบัติ ซึ่งจำแนกออกมาได้เป็น 5 ธาตุ คือ ธาตุน้ำ ธาตุไฟ ธาตุไม้ ธาตุโลหะ (ซึ่งมุ่งหมายเฉพาะธาตุทอง) และธาตุดิน

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่านักปราชญ์จีนในสมัยต่อมาจะสอนให้มนุษย์มีความเข้าใจธรรมชาติโดยใช้ปัญญามากกว่าความมกมาย ผู้ที่จะเข้าใจคำสอนเช่นนี้ได้ก็ยังมีแต่ผู้มีปัญญาเท่านั้น คนจีนโดยทั่ว ๆ ไปยังคงนับถือวิญญาณและเทพเจ้า เมื่อวันเวลาผ่านไปคำสอนของปราชญ์คงเหลือไว้ให้ปัญญาชนศึกษาและขบคิดต่อไป ส่วนสามัญชนยังคงยึดถือในความเชื่อเดิม ๆ เทพเจ้ายังคงได้รับการยกย่องบูชาถูกยึดถือเป็นที่พึ่งต่อไป

น้อย พงษ์สนธิ (มปป:20) กล่าวว่า ชาวจีนก่อนยุคปรัชญาเมธี มีความเชื่อแบบวิญญาณนิยม ซึ่งแบ่งออกได้ 4 ระดับดังนี้

1) ระดับต้น เป็นการนับถือวิญญาณสูงสุด จักรพรรดิจีนได้รับการยกย่องว่าเป็นโอโรสสวรรค์ ดังนั้นการบางสรวงพระเจ้านั้นจึงเป็นกษัตริย์เท่านั้นที่มีสิทธิ์บวงสรวง เพราะถือว่าเป็นผู้แทนพระองค์ในฐานะโอโรสสวรรค์ เป็นมูลเหตุสำคัญที่ปรัชญาจีนตกอยู่ภายใต้อิทธิพลทางการเมือง

2) ระดับ 2 คือวิญญาณประจำเบื้องล่าง เช่นภูเข แม่ น้ำ ธรรมชาติ

3) ระดับ 3 คือวิญญาณของมนุษย์ โดยเฉพาะวิญญาณบรรพบุรุษ

4) ระดับ 4 คือวิญญาณของสัตว์ เช่น มังกร

<http://www.thaifolk.com/doc/literate/hungjui/hungjui1.htm> (2548) กล่าวว่า ความเชื่อเรื่องวิญญาณและการบูชาบรรพบุรุษของชาวจีน มีมาก่อนลัทธิเต๋าและศาสนาขงจื้อ ชาวจีนเชื่อว่าคนตายไปแล้วแต่วิญญาณคงอยู่ วิญญาณมี 3 ดวง ดวงที่ 1 อยู่กับร่างที่หลุมฝังศพ (ซัวจิ้ง) ดวงที่ 2 อยู่ที่แผ่นป้ายบรรพชนที่บูชาที่บ้าน ดวงที่ 3 (หุน) อยู่อีกโลกหนึ่งอาจอยู่บนสวรรค์ การบูชาบรรพบุรุษเกิดจากความเชื่อที่ว่าเมื่อปฏิบัติต่อบรรพบุรุษดีและถูกต้องสม่ำเสมอ บรรพบุรุษก็จะคุ้มครอง ช่วยเหลือทำให้ร่ำรวยมีความสุข เรื่องบูชาบรรพบุรุษและ หาทำเลที่สร้างที่ฝังศพจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่เรียกว่า ฮวงจุ้ยคนตาย หรือ ฮวงจุ้ย

น้อย พงษ์สนธิ (มปป:21) กล่าวว่า การนับถือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของชาวจีนมีมาโดยลำดับ ไม่มีใครเป็นผู้ประกาศเป็นศาสนา ความเชื่อนั้นจึงเกิดเป็นปรัชญาธรรมของคนจีนสมัยโบราณ จนกระทั่งยุคเฟื่องฟูของนักปราชญ์ที่สำคัญ เช่นเล่าจื้อ ขงจื้อ มาประกาศคำสอน นักปราชญ์เหล่านั้นผสมผสานกับความเชื่อดั้งเดิม และคำสอนจากพุทธศาสนา เป็นหลักธรรมและปรัชญาชีวิตของชาวจีน กลายเป็นวัฒนธรรมของจีน

อาจกล่าวสรุปเกี่ยวกับปรัชญาจีนส่วนหนึ่งที่ชาวจีนได้รับอิทธิพลถูกส่งผ่านโดยจักรพรรดิ ผู้ซึ่งเป็นเสมือนสมมุติเทพ ที่ชาวจีนให้ความศรัทธา ทางกรปกครอง และอีกประการหนึ่ง การบูชาบรรพบุรุษโดยความเชื่อที่ว่าเมื่อปฏิบัติต่อบรรพบุรุษดีและถูกต้องสม่ำเสมอ บรรพบุรุษก็จะคุ้มครอง จะเห็นได้ว่าชาวจีนจะให้ความสำคัญเรื่องระบบครอบครัว ดังนั้นการส่งผ่านแนวคิดปรัชญาต่างๆ จึงผ่านทางครอบครัวเป็นลำดับ เมื่อยุคที่ปรัชญาเฟื่องฟู จึงมีนักปรัชญามาประกาศเป็นคำสอน ปรัชญาจึงเป็นเสมือนแนวทางปฏิบัติ กรอบกติกาของสังคม

2.7.3 อิทธิพลของปรัชญาที่มีผลกับฮวงจุ้ย

ฮวงจุ้ยมีวิวัฒนาการเป็นลำดับ โดยได้รับอิทธิพลจากปรัชญา ที่สามารถเชื่อมโยงไปถึง จุดกำเนิดของปรัชญาจีนอิทธิพลจากลัทธิปรัชญาที่สำคัญ คือ ลัทธิหยิน- หยาง แนวคิดนี้เกิดจาก ฟูซี จักรพรรดิจีนในตำนาน กล่าวได้ว่าเป็นต้นกำเนิดปรัชญาจีน

น้อย พงษ์สนธิ (มปป:22) ให้ความหมายว่า เป็นลัทธิเกี่ยวกับจักรวาลวิทยา ว่าด้วยการ กำเนิดของจักรวาล คือความเชื่อที่ว่า หยิน- หยาง เป็นต้นกำเนิดของทุกสิ่ง

<http://www.thaifolk.com/doc/literate/hungjui/hungjui1.htm> (2548) ได้กล่าวถึงอิทธิพล ที่มีผลต่อความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ยสามารถแบ่งออกได้เป็นข้อดังนี้

1) พื้นฐานแนวความคิดจากกฎของหยินและหยาง จักรพรรดิฉินโบราณ ชื่อ ฟู-ซี เป็นผู้กล่าวถึง หยิน และ หยาง ในคัมภีร์อี้จิง ว่าจักรวาล ธรรมชาติ สรรพสิ่งล้วนมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ หยินและหยางเป็นต้นเหตุแห่งสรรพสิ่ง ฮวงจุ้ย ถือว่า พลังหยินและหยาง เป็นพลังตรงข้ามที่ คู่กัน สลับการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมซึ่งกันและกัน หยิน มักแทนด้วยความมืด สีดำ ความตาย ความ ไม่ดี หญิง (ฮวงจุ้ย หมายถึง เลือดขาว) ส่วน หยาง แทนด้วย ความสว่าง พระอาทิตย์ ชาย (ฮวงจุ้ย หมายถึง มังกรเขียว)

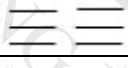
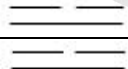
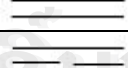
<http://www.honghonthai.com/iching.html> (2548) กล่าวว่า อี้จิงว่าเป็นคัมภีร์เก่าแก่ที่มี กำเนิดมาก่อนพุทธกาล ซึ่งถ้านับจนถึง วันนี้นั้น คัมภีร์อี้จิงก็จะมีอายุไม่ต่ำกว่า 3000 ปี มาแล้วใน ปัจจุบัน คัมภีร์อี้จิงนี้ ก็ยังคงเป็นที่นิยมและสนใจศึกษากันอย่างกว้างขวาง ทั้งในประเทศจีนเอง หรือแม้แต่ในหมู่ปัญญาชนของชาวซีกโลก ตะวันตก โดยตำราอี้จิงนี้ถูกถ่ายทอดออกเป็นภาษา ต่างๆ ทั่วโลก ในอดีตที่ผ่านมาคัมภีร์อี้จิงนี้มีอิทธิพลอย่างสูง มากต่อปรัชญาจีนทุกสาขาทั้งเต๋าและ ขงจื้อ

2) พื้นฐานแนวคิด เรื่อง ชี พลังแห่งชีวิต เมื่อสรรพสิ่งรวมอยู่ในเต๋า หยินและหยาง รวมกันเป็นเต๋า ซึ่งเป็นพลังจักรวาล ชี เป็นพลังที่กระจายอยู่กับสภาพทุกสรรพสิ่ง เปรียบดังพลังชีวิต (ลมหายใจแห่งมังกร) ซึ่งจึงมีความหมาย 2 นัยคือ

- 1) หมายถึงจักรวาล ประกอบด้วย ลม แก๊ส พลังงาน
- 2) หมายถึง ชีของมนุษย์ คือ ลมหายใจ รัศมีภายในบุคคล กิริยามารยาทและพลังงาน ทำให้มนุษย์เคลื่อนไหว
- 3) ชี ในมนุษย์ ถ้าไหลเวียนคล่อง หมายถึง สุขภาพทางกายและสุขภาพทางจิตดี
- 4) ชี ในธรรมชาติ ทางฮวงจุ้ยจะพิจารณาทำเล ที่ตั้ง หากพลังชีที่ดีสะสมมากขึ้น ก็จะก่อให้เกิดความสุข ความอุดมสมบูรณ์ ร่ำรวย มีเกียรติยศ ชื่อเสียง

3) พื้นฐานแนวความคิดเกี่ยวกับธาตุทั้ง 5 และดวงดาว เรื่องธาตุทั้ง 5 ชาวจีนมีความเชื่อว่าธาตุทั้ง 5 เป็นส่วนประกอบของสรรพสิ่ง คือ ดิน น้ำ ไฟ ทอง และไม้ ส่วนดาวมี 9 ดวง ดาวจะสัมพันธ์กับธาตุทั้ง 5 ดาวจึงมีอิทธิพลทั้งด้านส่งเสริมและทำลายธาตุทั้ง 5 ได้ด้วย เรื่องของดาว ธาตุทั้ง 5 นี้สัมพันธ์กับชะตาชีวิตของคน สัมพันธ์กับทิศ ทิศ ซึ่งกลายเป็นวิชา ภูมิโหราศาสตร์ เพราะในการหาที่ตั้งทำเลที่อยู่อาศัยหรือที่ทำธุรกิจ จะต้องนำ ดวงชะตาชีวิตมาเกี่ยวข้องกับการตรวจสอบทำเลหรือสถานที่ประกอบกัน

4) พื้นฐานแนวความคิดเรื่องทิศทั้ง 8 แนวความคิดเรื่องทิศทั้ง 8 นี้มาจากความเชื่อเรื่องจักรวาล เรื่องเทพวัดดูบนฟ้าว่าเคลื่อนที่ตามกฎหรือตัวเลขที่แน่นอน สวรรค์ โลก มนุษย์ ธรรมชาติย่อมมีความเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน เชื่อกันว่าธรรมชาติกำหนดทิศ ฟ้าดินกำหนดคุณสมบัติของทิศ ความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหยินและหยาง และเขียนออกเป็นสัญลักษณ์ คือ หยางแทนด้วยเส้นเต็มเส้นหนึ่ง (_) หยินแทนด้วยเส้นประ (_ _) สองเส้นเมื่อนำมาประกอบกัน (หยินและหยาง) จะกลายเป็นรูปสามเหลี่ยม ซึ่งมีความหมายว่า ธรรมชาติกำเนิดทิศ ฟ้าดินกำหนดคุณสมบัติของทิศ ดังที่แสดงทิศทั้ง 8 ไว้ดังนี้

เส้นเต็มและเส้นประแสดงทิศทั้ง 8	
	(เถียน) ทิศใต้ หมายถึง สวรรค์
	(คฺวิน) ทิศเหนือ หมายถึง โลก (ดิน)
	(หลี่) ทิศตะวันออก หมายถึง ไฟ
	(ช่าน) ทิศตะวันตก หมายถึง น้ำ
	(เจิน) ทิศตะวันออกเฉียงเหนือ หมายถึง เสียงฟ้าร้อง
	(เตว๋ย) ทิศตะวันออกเฉียงใต้ หมายถึง ไอน้ำหรือมหาสมุทร
	(เกิ่น) ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ หมายถึง ภูเขา
	(ชวี่น) ทิศตะวันตกเฉียงใต้ หมายถึง ลม

ตารางที่ 2.2 เส้นเต็มและเส้นประแสดงทิศทั้ง 8

เมื่อทำเส้น _ และเส้น _ อันหมายถึงหยินและหยางแสดง ทิศทั้ง 8 รวมถึงความเกี่ยวข้องกับธรรมชาติและชะตาชีวิตของคน เป็นการเชื่อมโยงจักรวาล เข้ากับชะตาชีวิตของมนุษย์ แสดงถึงเครื่องหมายแห่งพลังอำนาจอันเข้มแข็งต่อมามีการนำมาดัดแปลงกลายเป็นรูป

แปดเหลี่ยม เป็นเครื่องรางป้องกันอิทธิพล เสนียดจัญไรและความชั่วร้ายต่างๆ เรียกว่า ยันต์ปากั่ว (สำเนียงแต้จิ๋วออกเสียงไป๋ช่วย) สัญลักษณ์หรือยันต์นี้เกี่ยวข้องกับฮวงจุ้ย

รูปที่ 2.6 แผนภูมิ 8 หรือยันปากั่ว

5) พื้นฐานแนวคิดบูชาบรรพบุรุษ ความเชื่อเรื่องวิญญาณและการบูชาบรรพบุรุษของชาวจีนมีมาก่อนลัทธิเต๋าและศาสนาขงจื้อ ชาวจีนเชื่อว่าคนตายไปแล้วแต่วิญญาณคงอยู่ วิญญาณมี 3 ดวง ดวงที่ 1 อยู่กับร่างที่หลุมฝังศพ (ซัวจิ้ง) ดวงที่ 2 อยู่ที่แผ่นป้ายบรรพชนที่บูชาที่บ้าน ดวงที่ 3 (หุน) อยู่อีกโลกหนึ่งอาจอยู่บนสวรรค์

การบูชาบรรพบุรุษเกิดจากความเชื่อที่ว่าเมื่อปฏิบัติต่อบรรพบุรุษดีและถูกต้องสม่ำเสมอ บรรพบุรุษก็จะคุ้มครอง ช่วยเหลือทำให้ร่ำรวยมีความสุข เรื่องบูชาบรรพบุรุษและหาทำเลที่สร้างที่ฝังศพจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่เรียกว่า ฮวงจุ้ยคนตาย หรือ ฮวงจุ้ย ที่ทำให้ได้รับการสืบทอดต่อๆ กันมาเพราะมีแนวคิดเกี่ยวกับการบูชาบรรพบุรุษ ความเชื่อเรื่องวิญญาณ ชาติภพ ฮวงจุ้ยจึงเป็นเหมือนวิธีการที่จะปฏิบัติต่อบรรพบุรุษในการหาทำเลที่ดีที่สุดเพื่อฝังสุสาน เมื่อมีทำเลดีจะส่งผลต่อลูกหลานให้เจริญรุ่งเรือง ทำให้ฮวงจุ้ยเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจีนที่กระทำสืบต่อกันมาควบคู่กับชนชาติจีน

ฮวงจุ้ยเป็นแนวคิดที่สั่งสมความรู้ของนักปราชญ์จีนในอดีตมาเป็นลำดับ ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ การที่จะเข้าใจภาพรวมต้องทราบถึงวิวัฒนาการของศาสตร์ฮวงจุ้ยมีลำดับเหตุการณ์การประวัติฮวงจุ้ย โดยแบ่งออกเป็นราชวงศ์ และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้อง เริ่มจากยุคต้นประวัติศาสตร์

โดยนับย้อนกลับไปประมาณ 5000-7000 ปี ก่อนโดยมีกษัตริย์องค์หนึ่งได้หาคำตอบกฎเกณฑ์ของธรรมชาติกล่าวได้ว่าปรัชญาจีนได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว

น้อย พงษ์สนธิ (มปป:2) กล่าวว่า ยุคเริ่มต้นประวัติศาสตร์จีนอยู่ในระยะ 5000-7000 ปี ในช่วงเวลานี้ ชาวจีนอพยพมาตั้งถิ่นฐานบริเวณลุ่มน้ำฮวงโห จึงเรียกว่าเป็นสังคมเกษตรกรรม รูปแบบการปกครองนั้นมีการเลือกบุคคลที่มีความสามารถมาเป็นผู้ปกครอง ยุคแรกๆชาวจีนเริ่มใช้วิธีเลือกตั้งผู้ที่มีความสามารถเป็นตัวแทนของเผ่า

ในยุคแรกๆ จีนใช้วิธีการเลือกตั้งกษัตริย์ขึ้นมาปกครองบ้านเมือง โดยคัดเลือกจากความสามารถ และคุณธรรม กษัตริย์แต่ละองค์ ก็ต้องแข่งกันแสดงความสามารถ ให้เป็นที่ประจักษ์ เชื่อกันว่า กษัตริย์องค์แรกชื่อ ฟู่ซี กษัตริย์ ในยุคนี้นี้มีหลายองค์ที่สำคัญ เช่น เลินหนง ซึ่งภายหลัง คนยกย่องให้เป็นเทพแห่งเกษตรกรรม หวงตี้ (จักรพรรดิเหลือง) จักรพรรดิพระองค์นี้เป็นกษัตริย์จีน ในหน้าประวัติศาสตร์องค์แรก น้อย พงษ์สนธิ (มปป:3) กล่าวว่า พระเจ้าอึ้งตี้ (พระเจ้าเหลือง) ได้นำกองทัพจिनรุกราณเผ่าไท่ เผ่าแม้ว จนถอยร่นมาทางใต้ อีก อาณาเขตจีนขยายกว้างขึ้น เป็นเจ้าของลุ่มน้ำแยงซีเกียง ประเทศจีน ในยุคก่อนประวัติศาสตร์นี้ชาวจีนมีความเชื่อเรื่องวิญญาณและเทพผู้ที่เป็นกษัตริย์ชาวจีนจะยกย่องเป็นเหมือนสมมุติเทพและจะเคารพนับถือเป็นอย่างมาก ความรู้และวิทยาการต่างจึงถูกคิดค้นโดยกษัตริย์และส่งผ่านจากกษัตริย์สู่ประชาชน

2.7.4 ยุคก่อนประวัติศาสตร์ 5000-7000 ปี ก่อน ค.ศ.

เหตุการณ์สำคัญ พระเจ้าฟู่ซี เป็นผู้สนใจในความเป็นไปของธรรมชาติ ชอบแสวงหาความรู้ ฟู่ซีได้คิดค้นแผนภูมิ 8 หรือปากั้ว ถือเป็นต้นกำเนิดปรัชญาจีน <http://th.chinabroadcast.cn/chinaabc/chapter17/chapter170106.htm> (2548) กล่าวว่า ฟู่ซีอยู่ในยุคสมัยที่กำลังการผลิตได้รับการพัฒนาอย่างรวดเร็ว การคิดประดิษฐ์ต่างๆ หลายอย่างมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับฟู่ซี ฟู่ซีชอบท่องเที่ยวแสวงหาความรู้เกี่ยวกับโลก เกี่ยวกับจักรวาล ฟู่ซีได้คิดค้นแผนภูมิ 8 หรือปากั้ว ฟู่ซีสอนให้ประชาชนรู้จักการล่าสัตว์และจับปลาโดยใช้เชือกทอเป็นแหและอวน สอนให้ประชาชนรู้จักเกาะไม้เอาเชื้อไฟเพื่อหุงต้มอาหารโดยใช้ไฟ ให้ผู้คนอำลาชีวิตป่าเถื่อน

เหตุการณ์เกี่ยวกับฮวงจู้ ฟู่ซีได้คิดค้นแผนภูมิ 8 หรือปากั้ว <http://www.fengshuitown.com> (2549) กล่าวว่า เมื่อ 4477 ปี ก่อน ค.ศ. สมัยฮอกฮี้ ได้เกิดเครื่องหมาย 8 ตัวขึ้น(ป๋ายก้วย) ซึ่งเป็นการบันทึกการเกิดของสภาพธรรมชาติในเรื่องของลม ไฟ อากาศ

สิ่งประดิษฐ์ แห,อวน,เชือก,การใช้ไม้จุดไฟ

2.7.5 สมัยพระเจ้าอั้งตี้ (พระเจ้าเหลือง)

เหตุการณ์สำคัญ การปกครองสมัยนี้แบ่งเป็นชุมชน และแต่ละชุมชนมีหัวหน้าเป็นของตนเอง เพื่อพิจารณาการบริหารบ้านเมืองโดยกษัตริย์

เหตุการณ์เกี่ยวกับฮวงจื๊อ ในยุคนี้ได้ประดิษฐ์เข็มทิศจากความรู้เรื่องคลื่นแม่เหล็กโลก <http://www.fengshuitown.com> (2549) กล่าวว่า 2697 ปี ก่อนค.ศ. เกิดเข็มทิศขึ้น โดยสามารถรู้ทิศทางเหนือจะอยู่ในตำแหน่งที่แม่เหล็กดึงไปเสมอ ในองศาที่ 360 องศา และได้้นำเครื่องหมาย 8 ตัว เข้ามาวางไว้ในตำแหน่งของเข็มทิศ เป็นที่มาของงานเข็มทิศ (ล่อแก)

สิ่งประดิษฐ์ จีนเริ่มมีการคิดอักษรจีนขึ้นเป็นครั้งแรก รวมถึงสิ่งประดิษฐ์อื่นๆ น้อย พงษ์สนธิ (มปป :3) กล่าวว่า จีนคิดอักษรจีนเป็นครั้งแรก ทำปฏิทิน เลี้ยงไหม เพื่อนำเส้นไหมมาทอผ้า มีวิชาการแพทย์

2.7.6 สมัยจักรพรรดิเจี๋ยว , จักรพรรดิซุ่น , จักรพรรดิอู๋

เหตุการณ์สำคัญ เป็นยุคที่มีการปกครองแบบพ่อปกครองลูก บ้านเมืองอยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข และมีการเลือกผู้สืบทอดราชวงศ์โดยเลือกจากผู้ที่มีคุณธรรมและความสามารถ น้อย พงษ์สนธิ (มปป :3) กล่าวว่า กษัตริย์องค์ที่ 5 พระเจ้าเจี๋ยวทรงเลือกหัวหน้าชุมชนคนหนึ่งชื่อ ซุ่น สืบทอดเป็นกษัตริย์ต่อจากพระองค์ และเมื่อพระองค์ชราภาพลง ก็ทรงเลือกผู้ที่มีความสามารถคนหนึ่งชื่อ อู๋ เป็นผู้สำเร็จราชการแทน มีความดีความชอบเป็นที่น่ายกย่อง คือสามารถขุดคลองระบายแม่น้ำฮวงโห มิให้เกิดอุทกภัยท่วมไร่นา อู๋จึงได้ตำแหน่งกษัตริย์ต่อจากพระเจ้าซุ่น นามว่า พระเจ้าอู๋ นักปราชญ์ นักการเมืองของจีนสมัยโบราณมักจะอ้างถึงสภาพบ้านเมืองอันสันติสุขของกษัตริย์ทั้ง 3 พระองค์ ด้วยความชื่นชม ยุคการปกครองเป็นแบบพ่อปกครองลูก

เหตุการณ์เกี่ยวกับฮวงจื๊อ ในยุคนี้เกิดอุทกภัยครั้งใหญ่ได้มีการใช้วิชาฮวงจื๊อแก้ไขจนเกิดระบบชลประทาน <http://www.fengshuitown.com> (2549) กล่าวว่า 2205 ปี ก่อน ค.ศ. สมัยจักรพรรดิเจี๋ยวถึงสมัยจักรพรรดิซุ่น เกิดอุทกภัยใหญ่ขึ้น แสอู๋ใช้หลักการชัฏภูมิและเครื่องหมาย 8 ตัว หรือ 8 ทิศ ของฮกฮี้สี่และอั้งตี้ คิดแก้ระบบดินและเก็บกักกระแสน้ำมาแก้ไขปัญหาลำบากได้ กลายเป็นต้นแบบระบบชลประทาน

สิ่งประดิษฐ์ สร้างระบบชลประทาน

2.7.7 สมัยราชวงศ์เซียง 1766 – 1122 ก่อน ค.ศ.

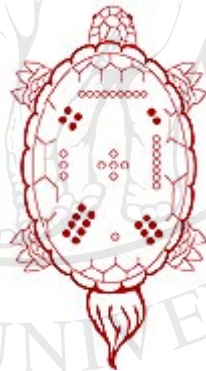
เหตุการณ์สำคัญ ปลายราชวงศ์เซียง เกิดเหตุการณ์ ล้มล้างราชวงศ์จนเกิดเป็นราชวงศ์โจวในเวลาต่อมา น้อย พงษ์สนธิ (มปป:5) กล่าวว่า ในสมัยพระเจ้าด้าวอ้วง กษัตริย์องค์ที่ 30 ของราชวงศ์ เป็นทรราช แต่ฟุ้งเฟ้อในเรื่องการมณเฑาะว์ โหดร้ายต่อราษฎร จึงทำให้ต้องอพยพไปพึ่งแคว้นโจว(จิ่ว) เพื่อหลบภัย จิ่วเป็นชื่อแคว้น บั้นอ้วงเป็นชื่อเจ้าผู้ครองนคร ผู้มีเมตตา ไม่ใช้อำนาจโดยพลการกดขี่พลเมือง แคว้นโจวจึงเริ่มมีอำนาจขึ้น ช่วงที่เกิดเป็นระบบเสี่ยงทาย (โป๊ยก่วย) เป็นช่วงต่อระหว่างราชวงศ์เซียง และต้นราชวงศ์โจว หลังจากที่เจ้าครองนครโจว บั้นอ้วงสิ้นพระชนม์ โอโรส ชื่อบูอ้วงได้รวบรวมกองทัพที่ไม่พอใจการปกครองของพระเจ้าด้าวอ้วง ยাত্রาทัพล้มราชวงศ์เซียงได้สำเร็จปราบดาภิเษกเป็นกษัตริย์ตั้งราชวงศ์โจวขึ้น

เหตุการณ์เกี่ยวกับฮวงจู้ มีหลักฐานว่าฮวงจู้ใช้แนวคิดเกี่ยวกับคณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็นซึ่งเป็นหลักฐานสำคัญในการผนวกแนวคิดเรื่องดาว 9 ยุค และเรื่องทิศทาง (ดาว 9 ยุคคือการเปลี่ยนแปลงของพลังหรือชี ที่ทำให้บริเวณทิศนั้นๆ สมดุลที่สุด ซึ่งจะสลับเปลี่ยนไปจนครบ 8 ทิศ ยุคหนึ่งพลังจะคงอยู่บริเวณทิศนั้นๆ 19 ปี ดังนั้นการตั้งราชวงศ์ของจักรพรรดิ การหาทำเลของชาวจีนเพื่อประกอบกิจการมักคำนึงถึงพื้นที่ได้รับพลังส่งเสริมในยุคนั้นๆ เพื่อตั้งกิจการเพราะเชื่อว่าจะทำให้เจริญรุ่งเรือง การค้นพบนี้มีที่มาจากการพบปริศนาจำนวนจุดบนหลังเต่าโดยบังเอิญ ปราชญ์จีนยุคนั้นไขปริศนาจนสำเร็จและได้ต่อยอดวิธีคิดสู่ทฤษฎีการทำนายด้วยตรรกะความน่าจะเป็นสู่วิชาฮวงจู้ ปัจจุบันตัวเลขเหล่านี้เป็นเกมส์ฝึกสมองชื่อจัตุรัสกลที่พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ <http://update.se-ed.com/203/magicsquare.htm> (2549) กล่าวว่า เรื่องราวของจัตุรัสกลนั้นมีมาอย่างยาวนาน โดยปรากฏเป็นครั้งแรกในตำราทางคณิตศาสตร์ของจีน (ในช่วงประมาณ 1,100 ปี ก่อนคริสตกาล) ที่ชื่อว่า อี้จิง แปลว่าหนังสือเรื่องการจัดเรียงลำดับ ซึ่งมีแผนภาพตัวเลขที่เรียกว่า หลอซุ (luoshu) ดังตารางที่ 2.3 โดยความหมายก็คือจัตุรัสกลแบบ 3x3 เรารู้จักจัตุรัสกลในฐานะเกมเกี่ยวกับตัวเลขที่ช่วยฝึกสมอง เกมนี้มีความเก่าแก่นับพันปี ซึ่งนอกจากจะเป็นเกมสนุกท้าทายให้คิดแล้ว ยังอาจประยุกต์ใช้จัตุรัสกลกับการวิเคราะห์ทางคณิตศาสตร์ชั้นสูง การขบคิดเกี่ยวกับจัตุรัสกลนั้นจะทำให้ผู้คิดเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ความคิดวางแผนหรือการคิดการณ์ไกล ตัวอย่างของเรื่องนี้คือ เบนจามิน แฟรงคลิน อดีตประธานาธิบดีของอเมริกา กล่าวไว้ในหนังสืออัตชีวประวัติของท่านว่าตอนที่ท่านยังเด็กใช้เวลาว่างกับจัตุรัสกล ขนาด 8x8 ซึ่งเป็นเรื่องที่สนุกมาก นอกจากนี้ แนวคิดจัตุรัสกลยังสามารถเอาไปประยุกต์ใช้ในวิชาความน่าจะเป็นและคณิตศาสตร์แขนง Analysis ได้อีก ยกตัวอย่างเช่น การจัดคนเข้ารับงาน การวิเคราะห์ทางสถิติเกี่ยวกับเส้นทางของยานั้นเป็นเรื่องของการประยุกต์ใช้ทางคณิตศาสตร์ชั้นสูง

4	9	2
3	5	7
8	1	6

ตารางที่ 2.3 แสดงจำนวนที่ปรากฏในตารางจัตุรัสกล

จะเห็นว่า ผลบวกตามแนวนอนเป็น $8 + 1 + 6 = 15$, $3 + 5 + 7 = 15$, $4 + 9 + 2 = 15$ ผลบวกตามแนวตั้งเป็น $8 + 3 + 4 = 15$, $1 + 5 + 9 = 15$, $6 + 7 + 2 = 15$ ผลบวกตามแนวทแยงเป็น $8 + 5 + 2 = 15$, $4 + 5 + 6 = 15$, ทุกตัวต่างเท่ากับ 15 ทั้งหมด จัตุรัสกลที่มีแนวนอน n แนวและแนวตั้ง n แนว จะเรียกว่าจัตุรัสกลแบบ $n \times n$ เช่น รูปข้างบนนี้เป็นจัตุรัสกลแบบ 3×3

รูปที่ 2.7 แสดงจำนวนจุดที่ปรากฏบนหลังเต่า

ชาวจีนเรียกจุดที่ปรากฏบนหลังเต่าว่า ผังยันต์เต่า ในเวลาต่อมากลายเป็นเคล็ดวิชาหนึ่งของฮวงจุ้ยที่เรียกว่าดาว 9 ยุค http://www.homedd.com/HomeddWeb/homedd/home_magazine/frontweb/horo_fengsui_18.jsp (2549) กล่าวว่า ผังยันต์เต่า โป๊ยภัย หรือปาถั่ว นักปราชญ์ชาวจีนแต่จิ๋วเรียกว่า แผนภูมิ หลกจื่อ จะเห็นได้ตามอาคารบ้านเรือน แผนภูมิผังยันต์เต่าได้ถูกนำมาใช้ตามสถานที่ต่างๆ เพื่อให้การดำเนินชีวิตด้วยความถูกต้องเริ่มตั้งแต่ รูปทรงของบ้าน ผังธาตุทั้ง 5 ที่มีเอกลักษณ์ของตัวเองรวมทั้งปาถั่วของตัวผู้อาศัย ฤดูกาลของราศีเกิดนำมาผสมผสานกันเรียกว่า ดาว 9 ยุค ศาสตร์นี้เริ่มต้นที่กระดองเต่า นักปราชญ์ชาวจีนสังเกตว่า เต่าเป็นสัตว์ที่อายุยืนที่สุด สามารถใช้ชีวิตอย่างเป็นสุขจากแม่น้ำเหลือง (แม่น้ำหวีโยก) ที่แสนบ้าคลั่ง โหดร้าย ด้วยการ

หันตัวไปกับน้ำที่พัดพา เมื่อทุกอย่างสงบจึงได้ว่ายทวนน้ำไปถิ่นเดิม การที่เต่า (เทวดา) ไม่มีการขัด
จีนคั่นรณพื้นธรรมชาติทำให้ รอดพ้นอันตรายต่างๆ ได้ด้วยการอาศัยกระดองที่แข็งแกร่งช่วย
ปกป้องให้มีชีวิตที่อยู่ได้โดยปลอดภัย และยืนยาวนาน กระดองเต่าเทวดานี้มีลักษณะพิเศษ บน
กระดองเต่านั้นมีจุดสีดำ และสีขาวสลับกันอยู่ 9 ตำแหน่ง กระจายอยู่เต็มตามตำแหน่งของทิศทั้ง 8
และจุดศูนย์กลาง รวมเป็น 9 นับจุดทั้งแนวตั้ง แนวนอน และทแยงมุมนั้นได้จำนวน 15 เท่ากันหมด

ปลายราชวงศ์เซียงได้มีการพัฒนารูปแบบของเครื่องหมาย 8 ตัว จนเกิดเป็นระบบเสี่ยง
ทายที่แม่นยำ fengshuitown : <http://www.fengshuitown.com> (2549) กล่าวว่า 1134 ก่อน ค.ศ. ปลาย
ราชวงศ์เซียง สมัยจิ๋นอ๋องได้รวบรวมเครื่องหมาย 8 ตัวมารวมเป็นคู่ ๆ ได้ทั้งหมด 64 คู่ เกิดเป็น
ระบบเสี่ยงทาย(โป๊ยก่วย) ที่แม่นยำ นำมาใช้สำหรับการตั้งถิ่นฐานบ้านเรือนโดยดูจากปฏิกิริยาที่
เกิดขึ้น

การค้นพบสัญลักษณ์บางอย่าง อาจจะโดยบังเอิญ นักปราชญ์พยายามที่จะหาเหตุผลเพื่อ
ที่จะเข้าใจ และตีความจนเกิดเป็นทฤษฎี ในยุคนี้ได้มีการรวบรวมความรู้ของปราชญ์โบราณไว้ใน
คัมภีร์อี้จิง ในยุคนี้เกิดศาสตร์ที่เกี่ยวกับการเสี่ยงทายแตกแขนงออกจากวิชาฮวงจุ้ย โดยใช้
ฐานความรู้เดียวกัน ปัจจุบันคัมภีร์อี้จิงถือว่าเป็นคัมภีร์แห่งการเสี่ยงทายที่ใช้หลักทางคณิตศาสตร์
แห่งความน่าจะเป็น

2.7.8 สมัยราชวงศ์โจว 1122-221 ก่อน ค.ศ.

เหตุการณ์สำคัญ ยุคนี้เป็นยุคแห่งความร่ำรวยแค้นที่สุด แต่เกิดนักปราชญ์ที่สำคัญที่มี
บทบาทต่อความเป็นชาติจีนในเวลาต่อมา น้อย พงษ์สนธิ (มปป:6) กล่าวว่า เป็นยุคที่ประชาชน
ประสบภัยและทุกข์ยากที่สุด และเป็นยุคที่เกิดนักปราชญ์ที่สำคัญ เช่น เหล่าจื่อ ขงจื่อ โตจื่อ เม่งจื่อ
ซุนจื่อ และปรัชญาระบบฟาเจีย นักปราชญ์เหล่านี้มีบทบาทต่อวิถีการเมือง การศึกษา เศรษฐกิจ
วัฒนธรรมและการปกครองของชาวจีนเป็นอย่างมาก แต่ชาวจีนปรัชญาหรือศาสนาเป็นสิ่งพิเศษ
คนคนหนึ่งอาจได้รับอิทธิพลจากปรัชญาหลายๆประการมิใช่ปรัชญาใดปรัชญาหนึ่งโดยเฉพาะ

เหตุการณ์เกี่ยวกับฮวงจุ้ย ช่วงยุคนี้จะเห็นได้ว่านักปราชญ์จีนที่สำคัญถือกำเนิดขึ้น กล่าว
ได้ว่าปรัชญาเต๋า เข้ามาผนวกกับศาสตร์ฮวงจุ้ยภายหลังจากที่ศาสตร์ฮวงจุ้ยถือกำเนิด fengshuitown
: <http://www.fengshuitown.com> (2549) กล่าวว่า พระเจ้าเหวิน องค์ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์โจ ได้
ทรงนำเส้นตรง หยิน และหยาง มาจัดรวมกันได้ 8 กลุ่ม โดยมีกลุ่มละ 3 เส้น และเรียงกันเป็นรูป
วงกลม เส้นตรงทั้งสามเส้นมี 8 กลุ่ม มีสัญลักษณ์แทนองค์ประกอบหรือธาตุหลักของจักรวาล 8
ประการ คือ สวรรค์ ดิน ไฟ น้ำ ลม ไฟ ภูเขา และหนองบึง ในสมัยต่อมา เส้นตรง 3 เส้นทั้ง 8 กลุ่มนี้
ได้เปลี่ยนแปลงไป โดยมีเส้นตรง 3 เส้นเพิ่มเข้ามา จึงเป็นเส้นตรง 6 เส้น และจัดกลุ่มได้ถึง 64 กลุ่ม

แต่ละกลุ่มอธิบายธรรมชาติ จักรวาลและวิถีชีวิตของมนุษย์ เรียกว่า ปากัว จะเห็นได้ว่าสัญลักษณ์ ปากัว มีความซับซ้อนขึ้น และผู้ที่เกี่ยวข้องกับสวงจุ้ยจะเป็นเฉพาะจักรพรรดิเท่านั้นในช่วงต้นของประวัติศาสตร์ แสดงว่ากษัตริย์ที่มีภูมิปัญญาจะเป็นผู้ขบคิดปรัชญาและมีการสืบทอดแนวคิดจากราชวงศ์สู่ราชวงศ์รุ่นต่อมา

2.7.9 สมัยราชวงศ์จิ้น 221-206 ก่อน ค.ศ

เหตุการณ์สำคัญ ในยุคนี้ได้มีการปฏิรูปการปกครองอย่างมากรวมถึงการค้าขาย และที่จารึกไว้ในประวัติศาสตร์คือการสร้างกำแพงเมืองที่มีความยาวที่สุดในโลก <http://www.thaichinese.net/History/Imperial/imperial.html> (2549) กล่าวว่า กษัตริย์ได้ปฏิรูปการปกครองประเทศจีนอย่างขนานใหญ่ การรวมศูนย์อำนาจ การใช้รูปแบบตัวหนังสือ ระบบเงินตรา ระบบกฎหมาย ระเบียบงานในราชการ รวมถึงระบบปรัชญาแนวคิดเป็นไปในแบบเดียวกัน ตำราของสำนักขงจื๊อหรือข่งจื๊อถูกเผาทิ้ง กษัตริย์จิ้นสร้างแนวป้องกันพวกป่าเถื่อนจากทางเหนือโดยการสร้างกำแพงต่อเชื่อมกำแพงเดิมที่อยู่เดิม จากการก่อสร้างของรัฐต่าง ๆ สมัยจ้านกั้ว การก่อสร้างนี้ทำให้กลายเป็นกำแพงขนาดยาวนานนับหมื่นลี้ จึงเรียกกำแพงนี้ว่า กำแพงหมื่นลี้

เหตุการณ์เกี่ยวกับสวงจุ้ย มีการใช้วิชาสวงจุ้ยในการสร้างสุสานให้กับกษัตริย์ และขุนนางชั้นผู้ใหญ่ เพื่อการช่วงชิงอำนาจ <http://www.fengshuitown.com> (2549) กล่าวว่า 206 ปี ก่อน ค.ศ. สมัยฮังเถาโจ้ว วิชาได้สืบทอดต่อมาในสมัยนี้เกิดการชิงที่จะเป็นใหญ่ในแผ่นดิน ระหว่าง เล่าปี่ กับ หงอู๋ แม่ทัพใหญ่ของจักรพรรดิจิ้นซี โดยเฉียวเลียงได้ใช้วิชาสร้างสุสานทำให้เล่าปี่ ซึ่งเดิมเป็นชายพเนจรกลายเป็นใหญ่ในที่สุด วิชาสวงจุ้ยจึงสมบูรณ์ในยุคนี้ และถูกกำหนดให้เป็นวิชาแห่งชาติใช้สำหรับผู้มีศักดิ์ตระกูลเท่านั้น

สิ่งประดิษฐ์ ในยุคนี้เป็นยุคแห่งความรุ่งเรือง มีการค้าขายแลกเปลี่ยนโดยใช้เงิน ภาษาเขียน การชั่งตวงวัด ระบบเงินตรา

2.7.10 ราชวงศ์ฮั่น 206 ก่อน ค.ศ. – ค.ศ. 220

เหตุการณ์สำคัญ เป็นยุครุ่งเรืองด้านวรรณกรรม <http://www.thaichinese.net/History/Imperial/imperial.html> (2549) กล่าวว่า ยุคนี้จึงเป็นยุครุ่งเรืองของวรรณกรรมศิลปกรรม และเป็นยุคที่เกิดนักประวัติศาสตร์ชาวจีนที่มีชื่อเสียงมากที่สุดคือ ซือหม่าเชียน เหตุการณ์สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ศาสนาพุทธเริ่มเข้ามาเผยแผ่ในประเทศจีนโดยพระภิกษุชาวอินเดีย ท่านติ๊กม้อ เป็นพระภิกษุชาวอินเดีย กล่าวคือท่านติ๊กม้อเป็นถึงโอรสกษัตริย์ที่ออกบวชเพราะซาบซึ้งในศาสนา และเดินทางจากอินเดีย มาเผยแผ่พุทธศาสนานิกายเซ็นในเมืองจี้หนว ค.ศ.527

เหตุการณ์เกี่ยวกับฮวงจื๊อ ฮวงจื๊อได้รับอิทธิพลของพุทธศาสนา ทฤษฎีฮวงจื๊อกล่าวถึงเรื่องของการกระทำดีตามหลักปรัชญาธาตุทั้ง 5 และจริยธรรมที่สอดคล้องกับศาสตร์ฮวงจื๊อนั้น กล่าวได้ว่า มีการนำเรื่องหลักธรรมของพุทธศาสนาเข้ามาผนวกกับศาสตร์ฮวงจื๊อนั้นเกิดขึ้นภายหลังจากที่ศาสตร์ฮวงจื๊อถือกำเนิด

สิ่งประดิษฐ์ สิ่งประดิษฐ์ที่เกิดขึ้นในช่วงนี้คือ การผลิตดินปืน (ใช้ในดอกไม้ไฟ) รถลากหรือรถเทียมเกวียน ขณะเดียวกันวิทยาการด้านการแพทย์ ดาราศาสตร์ และการทำแผนที่ที่มีความก้าวหน้าอย่างมาก

2.7.11 ยุคราชวงศ์สุย ค.ศ. 581-618 และ ยุคราชวงศ์ถัง ค.ศ. 618-960

เหตุการณ์สำคัญ เป็นยุคที่ประเทศจีนได้รวมชาติอีกครั้ง <http://www.thaichinese.net/History/Imperial/imperial.html> (2549) กล่าวว่า ประเทศจีนกลับสู่ยุครวมชาติอีกครั้งในราชวงศ์สุย ซึ่งเป็นราชวงศ์มีอายุสั้น ๆ ช่วง ค.ศ.581-618 ยุคสุยทุ่มเททรัพยากรจำนวนมากในการขุดคลองสำหรับการลำเลียงหรือที่รู้จักคือ Grand Canal การบูรณะกำแพงเมืองจีน น้อย พงษ์สนธิ (มปป:10) กล่าวว่า เป็นสมัยที่พุทธศาสนาในจีนรุ่งเรืองมากได้รับการสนับสนุนจากกษัตริย์และชนชั้นสูง ลัทธิเต๋าที่มีความเจริญเท่าเทียมกัน และมีคำสอนหลายเรื่องที่ปรับเข้าหากันอย่างกลมกลืน

เหตุการณ์เกี่ยวกับฮวงจื๊อ เชื่อกันว่าซินแสที่ค้นพบวิชาฮวงจื๊อคืออาจารย์หยางยูนซัง <http://www.e-fengshuidesign.com/data.html> (2548) กล่าวว่า การจัดฮวงจื๊อในประเทศจีนนั้นมีมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถัง เป็นที่เชื่อกันว่าซินแสดั้งเดิมที่เป็นผู้ค้นพบวิชาฮวงจื๊อ คือ อาจารย์หยางยูนซัง อาจารย์หยางได้เขียนตำราเก่าแก่ไว้และตำรานี้ก็ได้รับการอนุรักษ์และศึกษากันต่อมาจนถึงปัจจุบันนี้ อาจารย์หยางเป็นพระอาจารย์ที่ปรึกษาภายในพระราชวังขององค์จักรพรรดิไท่ซาง (ค.ศ.888) และตำราของอาจารย์หยางนี้เองที่เป็นตำราสำคัญซึ่งผู้ประกอบพิธี ฮวงจื๊อได้รับการถ่ายทอดกันต่อ ๆ มา ตำราเล่มนี้เน้นความสำคัญเรื่องรูปร่างลักษณะของภูเขาทิศทางการไหลของสายน้ำ ที่สำคัญก็คือเรื่องของทำเลที่ตั้ง และต้องเข้าใจในอิทธิพลของมังกรสวรรค์ซึ่งชาวจีนเชื่อกัน

ว่าเป็นองค์เทพเจ้าบนสวรรค์ ตำราฮวงจุ้ยของอาจารย์หยางมีอยู่ทั้งหมดสามเล่มซึ่งเป็นการบรรยายถึงแนวปฏิบัติเกี่ยวกับฮวงจุ้ย ในแง่ของการอุปมาอุปไมยไปถึงมังกรหลากสี่ตำราเล่มแรกคือ ฮั่นหลงซิง (Han Lung Ching) ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับ ศิลปะของการปลุกมังกร (The Art of Rousing the Dragon) ตำราเล่มที่สองคือ ชิงนางโอชิ (Ching Nang Ao Chih) ซึ่งบรรยายถึงหลักในการพิจารณาทำเลที่ตั้งอันเป็นถ้ำของมังกร และตำราเล่มสุดท้ายคือ อ้ายหลงซิง (I Lung Ching) ตำราเล่มนี้ได้รับการแปลเป็นหนังสือชื่อ The Canons Approximating Dragons (ข้อบัญญัติลักษณะของมังกร) ภายในตำราจะบอกถึงหลักการและเทคนิคในการค้นหามังกรในบริเวณที่ไม่มีมังกรปรากฏตัวอย่างแจ่มชัดการดู ฮวงจุ้ย ในสมัยก่อนนั้น การดูฮวงจุ้ย จะกระทำกันเฉพาะองค์จักรพรรดิและพวกเจ้านายชั้นสูงในจีนเท่านั้น พระราชวัง สุสาน และที่ทำการของรัฐมักจะก่อสร้างให้สอดคล้องกับหลักวิธีการของฮวงจุ้ย อย่างเคร่งครัด จนขึ้นปกครองในจีนมักจะทุ่มเทความพยายามในการคัดเลือกสถานที่เป็นสุสานฝังศพของบรรพบุรุษ ศาสนาพุทธและเต๋าผสานกันอย่างกลมกลืนจึงเป็นเหตุให้ฮวงจุ้ยได้รับอิทธิพลของศาสนาพุทธ ลัทธิเต๋ายุคนี้

เนื่องจากจีนมีการติดต่อกับต่างชาติอย่างมากในยุคนี้ เป็นเหตุให้ฮ่องเต้ถังไท่จงเกิดความระแวงว่าศาสตร์ฮวงจุ้ยจะถูกชาวต่างชาติล่วงรู้ เป็นเหตุให้จัดทำตำราฮวงจุ้ยปลอมขึ้น ตำราจริงนั้นเก็บอยู่ในพระราชวังส่วนของปลอมนั้นแจกจ่ายชาวบ้านและให้ชาวต่างชาติได้ศึกษา http://www.fengshui108.net/content_fs%20history.html#a (2549) กล่าวว่า ในสมัยราชวงศ์ถัง ยุคของฮ่องเต้ถังไท่จง เป็นยุคที่ประเทศจีนรุ่งเรืองมาก และ เริ่มมีชาวต่างชาติ เช่น เกาหลี ญี่ปุ่น และหลายประเทศจากยุโรป เข้ามาศึกษาหาความรู้ในประเทศจีนมากขึ้น ฮ่องเต้ถังไท่จง เข้าใจดีว่าวิชาฮวงจุ้ย เป็นภูมิปัญญาที่ชาวจีนเป็นผู้คิดค้น จึงไม่ต้องการให้ชาวต่างชาติได้เรียนรู้ และเข้าใจวิชาฮวงจุ้ยที่แท้จริง ด้วยเกรงว่าชาวต่างชาติ อาจใช้ศาสตร์ของฮวงจุ้ย มาบั่นทอนและล้มล้างอาณาจักรจีนในอนาคต ฮ่องเต้ถังไท่จง จึงมีราชโองการให้ควบคุมตัวจีนแสด ที่มีชื่อเสียง และเชี่ยวชาญ ศาสตร์ฮวงจุ้ย มาเก็บตัวไว้ในพระราชสำนัก ในสมัยยุคนั้น จีนแสดที่ขึ้นชื่อว่าเก่งที่สุดด้านศาสตร์ฮวงจุ้ยมี 2 ท่านคือ

- 1) เอียวกง (หรือ เอียวอู่ซัง หรือ หยางเวินสง)
- 2) หลวงจินอี้หัง (หรือ เจ็กฮั่งไต้ซือ)

ฮ่องเต้จึงมีรับสั่งให้จับกุมตัวบุคคลทั้ง 2 นี้เข้ามาควบคุมตัวไว้ในวัง เอียวกง เมื่อทราบกระแสข่าวดังกล่าว ได้หลบหนีไปทางตอนใต้ของประเทศจีน และ รอดพ้นจากการจับกุมตัวได้ (จึงเป็นที่มาว่าอาจารย์ หรือ จีนแสดฮวงจุ้ยเก่งๆ นั้นล้วนอาศัยอยู่แถบภาคใต้ของประเทศจีนทั้งสิ้น) ส่วนหลวงจินอี้หัง ถูกทางการจับกุมให้มาอยู่ในวัง และถูกควบคุม บังคับให้เขียนตำราฮวงจุ้ยขึ้นมา เป็น 3 แท้ 7 ปลอม คือ เป็นวิชาฮวงจุ้ยที่ถูกต้อง 3 ส่วน เป็นวิชาปลอม 7 ส่วน โดยตำราฉบับที่ถูกต้องทั้งหมด

นั้น ถูกจัดเก็บไว้ในพระราชสำนัก ไม่เผยแพร่ออกนอกพระราชวังนับแต่นั้น และรับสั่งให้เผยแพร่ตำราฮวงจุ้ยปลอมให้กับชาวบ้านและชาวต่างประเทศได้นำไปศึกษา

ฮวงจุ้ยได้รับอิทธิพลของศาสนาพุทธลัทธิเต๋า เกิดขึ้นในยุคราชวงศ์สุ่ยต้นนิชฐานได้ว่า ฮวงจุ้ยไม่ได้มีมูลเหตุที่จะใช้เป็นกุศโลบายเพื่อสอนให้ชาวจีนกระทำดีเพียงอย่างเดียวตามที่เข้าใจ เนื่องจากลัทธิเต๋า และศาสนาพุทธผนวกเข้าหากันในยุคราชวงศ์สุ่ย ซึ่งเกิดขึ้นหลังจากศาสตร์ฮวงจุ้ยกำเนิด

ศาสตร์ฮวงจุ้ยเป็นศาสตร์สำหรับกษัตริย์และขุนนางชั้นสูง จึงถือว่าเป็นความลับสำหรับประชาชนทั่วไป ดังนั้นผู้สืบทอดจึงเป็นขุนนางในราชวงศ์ จากข้อมูลกล่าวว่าอาจารย์หยางยุนซัง ค้นพบวิชาฮวงจุ้ยนั้น สันนิษฐานว่าเป็นการค้นพบตำราฮวงจุ้ยที่สืบทอดกันมา อาจารย์หยางยุนซัง ได้เรียบเรียงตีความขึ้นมาใหม่โดยผนวกแนวคิดของศาสนาพุทธลัทธิเต๋า จึงถือว่าเป็นตำราที่มีความสมบูรณ์ที่สุดและสืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน การจัดฮวงจุ้ยในประเทศจีนนั้นมีมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถัง

2.7.12 ยุคราชวงศ์ซ่ง ค.ศ. 960-1279

เหตุการณ์สำคัญ ในยุคนี้การค้าขายเจริญรุ่งเรืองอย่างมาก มีการกระจายอำนาจไปสู่ส่วนภูมิภาค <http://www.thaichinese.net/History/Imperial/imperial.html> (2549) กล่าวว่า ราชวงศ์ซ่งได้ใช้ระบบการรวมศูนย์อำนาจผสมกับการการแต่งตั้งข้าราชการจากส่วนกลางออกไปปกครองหัวเมือง ระบบนี้ทำให้ราชสำนักมีเวลาดูแลกิจการในเมืองหลวงมากขึ้น และในยุคนี้มีการก่อสร้างเมืองไม่เพียงเพื่อการบริหารเท่านั้น ยังเป็นการสร้างเมืองเพื่อเป็นศูนย์กลางการพาณิชย์ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หัวเมืองชายฝั่งถูกเชื่อมโยงกับหัวเมืองในแผ่นดิน การพัฒนานี้ทำให้เกิดสามัญชนที่ร่ำรวยขึ้นมาโดยไม่ต้องรับราชการอย่างในอดีตจำนวนมากวัฒนธรรมการเชื่อฟังผู้อาวุโสกว่ามาจากแนวคิดลัทธิขงจื้อใหม่ ในลัทธิขงจื้อแนวใหม่ที่มีอิทธิพลอย่างสูงคือแนวคิดของจูซี ซึ่งมีแนวคิดในการสอนให้เชื่อฟังฝ่ายเดียว และดำเนินการคัดค้านผู้ปกครอง กล่าวคือ ลูกต้องเชื่อฟังพ่อแม่ ภรรยาเชื่อฟังสามี ผู้น้อยเชื่อฟังผู้อาวุโสกว่า เป็นต้น แนวคิดนี้ถูกฝังลึกอยู่ในสังคมจีนจนถึงศตวรรษที่ 19 แต่ยังคงมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของชาวเกาหลีและญี่ปุ่นจนทุกวันนี้

ลิขสิทธิ์ © by Chulalongkornrajavidyalaya University
All rights reserved

2.7.13 ยุคราชวงศ์มองโกลหรือหยวน ค.ศ. 1279-1368

เหตุการณ์สำคัญ ในยุคนี้มีการนับถือศาสนาที่หลากหลาย เนื่องจากการเข้ามาของชาวต่างชาติได้นำศาสนาเข้ามาเผยแพร่ด้วย <http://www.thaichinese.net/History/Imperial/imperial.html> (2549) กล่าวว่า การพัฒนาด้านการแสดง การประพันธ์ และด้านการเขียนหนังสือที่ได้พัฒนาสู่ระดับชาวบ้านทั่วไปอย่างกว้างขวาง การติดต่อสัมพันธ์กับเอเชียตะวันตก ยุโรปเพื่อแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม เครื่องดนตรีตะวันตกถูกนำมาใช้ในศิลปะการแสดงของจีนศาสนาต่าง ๆ เข้าสู่ประเทศจีนและเปลี่ยนแปลงศาสนาของชาวจีนจำนวนมาก เช่นอิสลามซึ่งแพร่หลายอย่างมากในหมู่ชาวจีนทางตะวันตก โรมันคาทอลิก เนสโตเนียน เต๋า ลามะ(พุทธแบบทิเบต) อย่างไรก็ตามลัทธิขงจื้อและระเบียบการสอบเข้ารับราชการ ก็ถูกฟื้นฟูนำมาใช้ใหม่ด้วยความหวังว่าจะสามารถรักษาความเป็นระเบียบในสังคมชาวฮั่นได้ มีการบันทึกการเดินทางโดยชาวตะวันตกเป็นครั้งแรก มาร์โค โปโล (Marco Polo) ซึ่งบันทึกการเดินทางสู่แคมบาลัค (Cambaluc) หรือกรุงปักกิ่งในปัจจุบัน เมืองหลวงของท่านข่านผู้ยิ่งใหญ่ ซึ่งทำให้ชาวยุโรปประหลาดใจและตั้งข้อสงสัยว่าเป็นอยู่ของที่นั่น

สิ่งประดิษฐ์ มีการบันทึกการเดินทาง การทำแผนที่การศึกษาทางภูมิศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ระบบการพิมพ์ การทำเครื่องปั้นดินเผา การเล่นไพ่ การแพทย์ วรรณกรรม

2.7.14 ราชวงศ์หมิง ค.ศ.1365 – ค.ศ. 1644

เหตุการณ์สำคัญ เป็นยุคที่มีการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศทางทะเลมากที่สุด <http://www.thaichinese.net/History/Imperial/imperial.html> (2549) กล่าวว่า เป็นยุคที่เรืออำนางสูงสุดในช่วงต้นของศตวรรษที่ 15 ขยายอาณาจักรสู่ตอนเหนือของเวียดนาม และยึดประเทศมองโกลเลียคืน ในด้านทะเลนั้น มีการส่งกองเรือสู่ทะเลจีน มหาสมุทรอินเดีย แล่นไปจนถึงชายฝั่งตะวันออกของทวีปแอฟริกาซึ่งนำกองเรือโดยเจิ้งเหอ ประเทศต่าง ๆ ทางชายฝั่งในเอเชีย ต่างส่งตัวแทนพร้อมเครื่องราชบรรณาการกับจักรพรรดิจีน สำหรับในประเทศนั้น คลองขุดได้ขยายไปไกลสุดเพื่อใช้ในการค้าการใช้จ่ายทางนาวิได้หยุดลงทันที การเดินทางที่ขงจื้อทำในปี 1433 นักประวัติศาสตร์ให้ข้อสังเกตว่า เหตุผลน่าจะมาจากการใช้จ่ายจำนวนมากในการต่อสู้กับมองโกล การคัดค้านในราชสำนัก การสงครามอันยาวนานกับมองโกล การรุกรานหัวเมืองชายฝั่งจากญี่ปุ่นล้วนเป็นเหตุทำให้ราชวงศ์หมิงอ่อนแอ จนถึงเวลาสุกงอม ราชวงศ์หมิงก็ถูกยึดครองโดยชาวต่างเผ่าคือชาวแมนจูเลียในปี 1644 และสถาปนาเป็นราชวงศ์ชิง

เหตุการณ์เกี่ยวกับฮวงจุ้ย ได้มีการใช้วิชาฮวงจุ้ยในการสร้างสุสานเพื่อช่วงชิงแผ่นดินขึ้น http://www.fengshui168.net/content_fs%20history.html#a (2549) กล่าวว่า ค.ศ. 1368 ราชวงศ์

หมิง สมัยเม่งไท่โจว ในราชวงศ์หมิงเกิดการชิงแผ่นดินขึ้นระหว่าง ตั้งอ้วเหลียง กับจูหยวนจาง เล่าเป๊ะอุ่งกุนซือของจูหยวนจาง ได้ช่วยให้จูหยวนจางทำการสำเร็จได้ โดยใช้วิธีการสร้างสุสาน แต่แผ่นดินหมิงก็ถูกล้มล้างโดยพวกแมนจู โดยวิธีการสร้างสุสานเช่นกัน และพวกแมนจูก็ถูกพวกซุนชัคเซ็นล้มไปโดยวิธีการของสุสาน <http://www.thaichinese.net/History/Imperial/imperial.html> (2549) กล่าวว่า ราชวงศ์หมิงก่อตั้งขึ้นมาภายในการนำของจูหยวนจาง ซึ่งเป็นชาวนาและอดีตนักบวชในศาสนาพุทธ ได้ผันตนเองเป็นหัวหน้ากองกำลังต่อต้านล้มล้างราชวงศ์มองโกล

สมัยจูหยวนจางมีการจัดทำตำราฮวงจุ้ยปลอม เพราะเกรงว่าจะมีผู้ใช้วิธีการเดียวกับตน มาโค่นล้มบัลลังก์ http://www.fengshui168.net/content_fs%20history.html#a (2549) กล่าวว่า จูหยวนจาง เป็นผู้หนึ่งที่เข้าใจศักยภาพที่ไม่มีขีดจำกัดของวิชา ฮวงจุ้ย และ ดวงจีน อย่างลึกซึ้ง เพราะด้วยความช่วยเหลือของ หลิวป้อเวิน (ผู้ที่แต่งตำราตีเบียงช่วย หรือ ตำราอ่านดวงจีน) ในการนำศาสตร์ฮวงจุ้ย มาทำสุสานให้กับตนเอง โดยนำมาผสมผสานใช้งานร่วมกับ ศาสตร์ดวงจีน ทำให้สามารถพลิกชะตาชีวิตของ จูหยวนจาง จาก ยากจน ขึ้นมาเป็น อ่องเต๋ได้สำเร็จ เมื่อจูหยวนจาง ก้าวขึ้นมาเป็นอ่องเต๋ และครองแผ่นดิน 13 แว่นแคว้น ด้วยความกลัวว่าจะมีบุคคลอื่นที่มีดวงชะตาเดียวกันกับตน จะมาโค่นอำนาจของตนลง จึงทรงรับสั่งให้แสวงหา และจับกุมตัวบุคคล ที่มีวันเดือนปีเกิดเดียวกับตนมาเข้าเฝ้าโดยหวังจะปลิดชีวิตทิ้งซึ่งขณะนั้น ก็พบว่าผู้มีที่วันเดือนปีเกิดเดียวกันกับตนเองอยู่อีก 3 คน ซึ่งมีสถานะภาพแตกต่างกันคือ พ่อค้า นักบวช ขอทาน เมื่อจับกุมตัวบุคคลทั้ง 3 มาได้ จึงรับสั่งให้นำตัวมาสอบถามชีวิตความเป็นอยู่ โดยเริ่มสอบถามจากพ่อค้า แล้วพบว่า ชายผู้นั้น ปัจจุบันอยู่เป็นสุขสบายดี โดยครอบครองรังผึ้ง 13 รวงเป็นสมบัติ และใช้เลี้ยงชีวิตอยู่ ซึ่งมีเส้นทางชีวิตสอดคล้องกับตน คือ เป็นอ่องเต๋ครองแผ่นดิน และได้รับส่วยจาก 13 แว่นแคว้น ส่วนนักบวช และ ขอทาน ก็มีลักษณะเช่นเดียวกันคือ ปัจจุบันสุขสบายดี โดยครอบครองสิ่งของ 13 ชิ้นซึ่ง เป็นสิ่งที่ใช้เลี้ยงชีวิตตนเองอยู่ เมื่อจูหยวนจางได้ทราบเรื่องราวชีวิตของบุคคลทั้ง 3 และ สถานที่ ทำเล ที่บุคคลทั้ง 3 พักอาศัยอยู่ จึงหัวเราะ และไม่เอาชีวิตเขาทั้ง 3 เหล่านั้น ด้วยเหตุนี้ จูหยวนจาง ยิ่งประจักษ์ชัดว่า บุคคลที่เกิดใน วัน เดือน ปี เวลา และ เป็นเพศเดียวกันนั้น มีดวงชะตาเหมือนกัน คือ ฟ้าได้กำหนดเส้นทางเดินของชีวิตของคนทั้ง 3 และตนเอง เอาไว้ให้เหมือนกัน คือ เมื่อใดจะลำบาก เมื่อไรจะรุ่งเรือง และเมื่อชีวิตเดินมาถึงจุดแห่งความรุ่งเรือง ก็ยังมีความเจริญรุ่งเรืองที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง นั่นก็ด้วยเพราะ การมีฮวงจุ้ยที่ต่างกัน เมื่อ จูหยวนจาง ได้เข้าใจถึงพลังของฮวงจุ้ยอย่างถ่องแท้ จึงเกรงว่าจะมีผู้ที่นำเอาศักยภาพของศาสตร์ฮวงจุ้ยนี้ มาโค่นล้มบัลลังก์ของตน จึงรับสั่งให้รวบรวมตำราฮวงจุ้ย และ ชินแสที่เชี่ยวชาญเข้ามาเพื่อใช้งานภายในวังเท่านั้น เพื่อจะได้ไม่ใช้วิชานี้ช่วยเหลือคนอื่น และยังได้สั่งให้ปลอมตำราฮวงจุ้ย เผยแพร่ออกมาด้วย

2.7.15 ยุคราชวงศ์ชิง หรือแมนจู ค.ศ. 1644-1911

เหตุการณ์สำคัญ <http://www.thaichinese.net/History/Imperial/imperial.html> (2549)

กล่าวว่า มีการนำเอาลัทธิขงจื้อและพิธีการเช่นไหว้บรรพบุรุษมาใช้ ในด้านการปกครองยังคงระบบเดิมของราชวงศ์หมิง และราชวงศ์ก่อนๆ มาใช้ ลัทธิขงจื้อแนวใหม่ที่สอนให้เชื่อฟังโดยไม่มีปากมีเสียง ได้เสริมความมั่นคงของรัฐ แมนจูก็สามารถเข้ายึดครองมองโกลเลียนอกในศตวรรษที่ 17 และในศตวรรษที่ 18 สามารถควบคุมเอเชียตอนกลาง จรดเทือกเขาปาเมียร์ (Pamir Mountains) และก่อตั้งรัฐกันชนที่ชิงจ้าง (ทิเบต) ได้หวนซึ่งเป็นดินแดนที่ต่อต้านแมนจูก็ถูกรวมเข้าเป็นแห่งสุดท้าย ทำให้อาณาจักรภายใต้การปกครองของแมนจูกว้างใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยมีมา ภัยคุกคามของจีนไม่ได้มาจากแผ่นดินเหมือนในอดีต แต่กลับมาจากทางทะเล โดยเริ่มจากฝั่งทะเลทางใต้ เมื่อพ่อค้าชาวตะวันตก นักเผยแพร่นิกายศาสนา ทหารรับจ้างจำนวนมากเข้าสู่แผ่นดินชิง ในศตวรรษที่ 16 ราชวงศ์ชิงไม่สามารถที่ประเมินสถานการณ์ได้อย่างถูกต้อง ต่อการทำลายทำให้นำไปสู่การล่มสลายของราชวงศ์ชิงในที่สุด

เหตุการณ์เกี่ยวกับฮวงจุ้ย ฮวงจุ้ยยังคงเป็นศาสตร์ที่มีการสืบทอดจากรุ่นถึงรุ่น และเป็นส่วนหนึ่งของการให้ความเคารพบรรพบุรุษด้วยการหาทำเลฮวงจุ้ยที่ดีให้กับผู้ตาย http://www.fengshui168.net/content_fs%20history.html#a (2549) เจียงต้าหงเกิดปลายราชวงศ์หมิง และเติบโตในต้นราชวงศ์แมนจู ด้วยความเป็นนักปราชญ์ และเจ้าบทเจ้ากลอน จึงได้เขียนบทความ ตำราขึ้นมาเป็นคำกลอน ซึ่งบุคคลทั่วไปอ่านแล้วเข้าใจยาก แต่ที่สำคัญ คือ ไม่บอกเคล็ดวิชาไว้ในตำราทั้งหลายที่เขียนขึ้นมามากมายเลย เคล็ดวิชาทั้งหลายจะถูกถ่ายทอดกันด้วยการบอกเล่า ปากต่อปาก ให้กับลูกหลาน และศิษย์คนสนิทในสำนักเท่านั้น วิธีการที่ท่านเจียงต้าหงจะไม่บอกเคล็ดลับ โดยมักจะตอบว่าเป็นความลับสวรรค์เปิดเผยไม่ได้ ชะตาฟ้ากำหนดไว้แล้วเปลี่ยนแปลงไม่ได้ อีกทั้งยังได้เบี่ยงเบนให้ชาวบ้านเข้าใจเป็นเรื่องของ สิ่งเหนือธรรมชาติ ทำให้ตนเองได้รับการยกย่องจากชาวบ้านว่าเป็นเทวดาเดินดิน

ในสมัยปลายราชวงศ์ชิง อาจารย์เลิ่น ได้ศึกษาวิชาฮวงจุ้ยของสำนักหนึ่ง ที่มีเคล็ดลับคือทางน้ำ และ ภูเขา แต่วิชานั้นยังไม่สามารถให้ได้ผลดีได้ทุกครั้ง จนกระทั่งท่านค้นพบว่า เคล็ดวิชาที่ถูกต้องนั้นต้องมี เงื่อนไขของเวลา เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ท่านจึงชวนขวายเพื่อที่จะหาผู้ที่รู้เคล็ดวิชาดังกล่าว ในที่สุดก็พบว่ามีลูกหลานของครอบครัวหนึ่ง ซึ่งเป็นลูกหลานของศิษย์ ในสายวิชาที่นำเอาเงื่อนไขเวลา และ สถานที่ มาคำนวณความรุ่งเรืองของสถานที่นั้นๆ อาจารย์เลิ่น และ ลูกศิษย์ของท่านอีก 1 คนจึงเดินทางไปหาครอบครัวนั้น เพื่อขอซื้อสมุดบันทึกเล่มหนึ่ง ซึ่งสมุดบันทึกเล่มนี้ นายจางจิงซาน (เป็นลูกศิษย์ของท่าน เจียงต้าหง) ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของครอบครัวดังกล่าวนี้ ได้บันทึกไว้เวลาที่ไปดูฮวงจุ้ยในแต่ละที่ว่าได้ใช้วิธีคำนวณ ปรับแก้อย่างไร และได้ผลอย่างไร

อาจารย์เลี่ยน พยายามทุกวิถีทางเพื่อขอให้ได้นำสมุดบันทึกนั้น มาศึกษาเพื่อหาเคล็ดวิชาที่ซ่อนอยู่ แต่ขอซื้อเท่าไร ก็ไม่ยอมขาย ขอเพียงยืมดู ก็ไม่ยอม เนื่องด้วยอาจารย์เลี่ยนทราบว่ ครอบครัวดังกล่าวกำลังมีปัญหาเรื่องเงิน ท่านจึงเสนอให้เงินจำนวนมาก เพื่อแลกกับการได้เพียงเห็นสมุดบันทึกเล่มนั้น ครอบครัวดังกล่าวจึงยอม แต่มีเงื่อนไข คือ ต้องดูที่นี้ห้ามนำออกจากบ้าน และให้เวลาเพียง 1 วัน 1 คืนเท่านั้น อาจารย์เลี่ยน กับ ลูกศิษย์อีก 1 คน จึงช่วยกันคัดลอกบันทึกทั้งหมดให้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด และนำกลับมาค้นหาเคล็ดลับจนสามารถสรุปสิ่งเหล่านั้นออกมาได้คือ ความรุ่งเรือง ของแต่ละสถานที่ ไม่ยั่งยืนขึ้นอยู่กับทิศทาง เวลา และสิ่งแวดล้อม การคำนวณปราณ องศาตรึง องศาเอียง กฎองจุย 30 ข้อ จึงนำมาทดสอบ และเห็นผล วิชานี้ก็คือ วิชาเอียงกง ซึ่งประกอบด้วย เอียงกงปวยเซ (หรือดาว 9 ยุค) และเอียงกงไต่ข่าย หรือ 64 ข่าย นั่นเอง อาจารย์เลี่ยน จึงเป็นบุคคลแรกในวงการองจุย ที่บันทึกหลักการเคล็ดวิชาและนำหลักการที่ถูกต้องมาเผยแพร่

สมัยราชวงศ์แมนจูได้มีการทำตำราองจุยปลอมขึ้นโดย ส่องเต๋ในสมัยนั้น มีความประสงค์อยากจะรวบรวมเอา ภูมิปัญญาทั้งหมด ที่นักปราชญ์จีนคิดค้น และเทคนิคในทุกสาขาความรู้ ที่มีอยู่ในประเทศจีน ซึ่งองจุย และ ดวงจีน ก็รวมอยู่ในนี้ด้วย มารวบรวมไว้ให้เป็นหนึ่ง โดยเคล็ดวิชาความรู้ที่เป็นฉบับจริงนั้น ถูกจัดเก็บไว้ เพื่อใช้งานเฉพาะในพระราชวังเท่านั้น และรับสั่งให้ทำการปลอม และ เบี่ยงเบนเนื้อหาสาระเผยแพร่ออกสู่คนอกวังให้ประชาชนได้ศึกษา

หมายเหตุ มีการใช้ลัทธิ ปรัชญามาเป็นเครื่องมือช่วยในการปกครอง เพื่อให้ประชาชน เชื่อฟัง และไม่ต่อต้านรัฐ

2.7.16 ประวัติศาสตร์จีนยุคก้าวสู่จีนยุคใหม่

เหตุการณ์สำคัญ <http://www.thaichinese.net/History/Imperial/imperial.html> (2549)

กล่าวว่า ความมั่งคั่งสมบูรณ์โดยไม่ต้องพึ่งพาคนอื่นของจีนนับตั้งแต่ราชวงศ์หมิงเป็นต้นมา ทำให้ชนชั้นปกครองไม่เคยปรับเปลี่ยนทัศนคติ ความเชื่อในลัทธิขงจื้อแนวใหม่ ทำให้ประเทศจีนเชื่อโดยไม่ต้องถามหาเหตุผลว่าวัฒนธรรมและความเจริญของตนเองยิ่งใหญ่ และประเทศจีนก็เป็นประเทศศูนย์กลางของโลกที่เจริญยิ่งใหญ่เช่นกัน ฉะนั้นการตั้งสมมุติฐานแตกต่างจากความเชื่อ การเสนอนวัตกรรม การแนะนำปรับความสัมพันธ์กับต่างชาติล้วนถูกมองเป็นสิ่งที่เหลวไหล และล้มล้างความเชื่อ ราชวงศ์ชิงจึงหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเผชิญหน้า กับอำนาจท้าทายของตะวันตกที่มาจากทางทะเลในศตวรรษที่ 16 แรงกดดันจากภายในประเทศเริ่มจากปัญหาทางเศรษฐกิจเนื่องจากขณะนั้นประชากรจีนมีอยู่ 300 ล้านคน แต่ประเทศไม่มีอุตสาหกรรมหรือการค้าเพียงพอที่จะรองรับแรงงานที่มีอยู่ การไม่มีที่ดินทำกิน การฉ้อราษฎร์บังหลวง ล้วนก่อความไม่พอใจ และทำให้เกิดการลุกฮือในหลาย ๆ จุดของประเทศ

เหตุการณ์เกี่ยวกับฮวงจุ้ย ไม่ได้มีเหตุการณ์ที่เด่นชัดนักในช่วงระยะเวลา ปลายราชวงศ์
 แมนจู แต่ช่วงเวลานี้ชาวต่างชาติเริ่มรู้จักศาสตร์ฮวงจุ้ยแล้ว จากตำราที่มีอยู่ทั่วไป วิชาฮวงจุ้ยยังเป็น
 สิ่งที่เป็นความลับสำหรับบุคคลทั่วไป ผู้ที่สืบทอดต่อมามักจะเผยแพร่เฉพาะบุคคลในครอบครัว
 เท่านั้น เพราะเป็นความลับจึงทำให้ผู้ที่ไม่เข้าใจมองฮวงจุ้ยผิดเพี้ยนไป ปัจจุบันมีการเผยแพร่ในวง
 กว้าง และให้ข้อมูลเชิงรูปธรรมทำให้คนทั่วไปเข้าใจวิชาฮวงจุ้ยมากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright © by Chiang Mai University
 All rights reserved

ยุค	ราชวงศ์	เหตุการณ์สำคัญ	ภาพประกอบ
5000 – 6000 ปี ก่อนประวัติศาสตร์จีน	ผู้ หวงตี้ เงี้ยว+ซุน+อู๋	- ศึกษาจักรวาลเกิดแนวคิดหยินหยาง , เกิดสัญลักษณ์ ปาก้ว ประดิษฐ์ แห, อวน, ไข่ไฟ - ประดิษฐ์เข็มทิศ นำมาประยุกต์กับปาก้ว - ประดิษฐ์อักษรจีน , ปฏิทิน, เลี้ยงไหมทอเส้นใย - ใช้วิชาฮวงจุ้ยแก้ไขระบบชลประทาน	
1766-1122 ก่อน ค.ศ.	ราชวงศ์เซี่ยง	- เกิดทฤษฎีควา 9 ยุค - ระบบเสี่ยงทายไป๋ก้วยสำหรับตั้งถิ่นฐานบ้านเรือน	
1122-221 ก่อน ค.ศ.	ราชวงศ์โจว	- เกิดนักปราชญ์ เหล่าจื้อ ขงจื้อ เม่งจื้อ ซุนจื้อ และระบบฟาเจีย , พัฒนาและคิดค้นเพิ่มเติมปาก้ว	
221-206 ก่อน ค.ศ.	ราชวงศ์จิ้น	- มีการใช้วิชาฮวงจุ้ยสร้างสุสานเพื่อชิงอำนาจ - วิชาฮวงจุ้ยสมบูรณ์ , สร้างสุสานจิ้นซีฮ่งเต้	
206-220 ก่อน ค.ศ.	ราชวงศ์ฮั่น	- พุทธศาสนาเผยแพร่อในจีน โดยปรมาจารย์ คักมือ - ประดิษฐ์คินปิ่น รถเทียมเกวียน เจริญด้านการแพทย์ ดาราศาสตร์	
ค.ศ.581-960	ราชวงศ์สุย และถัง	- ฮวงจุ้ยได้รับอิทธิพลของศาสนาพุทธลัทธิเต๋า - อาจารย์หยางฮุนซังเขียนตำราสิบทอฮวงจุ้ย + ปรัชญาพุทธลัทธิเต๋า - เริ่มมีการสร้างฮวงจุ้ยบูชาบรรพบุรุษ - มีการปลอมตำราป้องกันต่างชาติ	
ค.ศ.581-1368	ซ่งและมองโกล	- ฮวงจุ้ยยังคงได้รับการสืบทอดต่อมา	
ค.ศ.1365-1644	ราชวงศ์หมิง	- จูหยวนเจียงใช้วิชาฮวงจุ้ยสร้างสุสานลัทธิราชวงศ์มองโกล - ทำตำราปลอมขึ้นป้องกันผู้ใช้วิชาฮวงจุ้ยมาลี้ภัยตนเอง	
ค.ศ.1644-1911	ราชวงศ์ชิง	- รื้อฟื้นพิธีไหว้บรรพบุรุษ - เจียงต้าหัง ผู้สืบทอดวิชาฮวงจุ้ยในยุคนี้ฉายาเทวดาเดินดิน - อ.เลิ่นผู้บันทึกเคล็ดวิชาระบบเสี่ยงคงที่สัมฤทธิ์ผลมาเผยแพร่ - ปลอมตำราเก็บของจริงไว้ในวังเท่านั้น	
ค.ศ.1911-ปัจจุบัน	ปัจจุบัน	- ใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการคำนวณ - การอธิบายทฤษฎีให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น	

ตารางที่ 2.4 สรุปวิวัฒนาการของศาสตร์ฮวงจุ้ย

2.7.17 เหตุใดชาวจีนจึงมีความเชื่อเรื่องฮวงจุ้ย

1) ฮวงจุ้ยมีรากฐานมาจากปรัชญาจีน ซึ่งแนวคิดที่เป็นระบบเหตุและผล ซึ่งเป็นการวางรากฐานกระบวนการคิดที่มีรากฐานเดียวกันกับศาสตร์อื่น เช่น การแพทย์ ดาราศาสตร์ จะพบว่าศาสตร์ต่างๆ ของจีนมีความสัมพันธ์กันเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน แสดงให้เห็นถึงชาวจีนมีแนวคิดแบบเป็นองค์รวม

2) อาจกล่าวสรุปเกี่ยวกับปรัชญาจีนส่วนหนึ่งที่ชาวจีนได้รับอิทธิพลถูกส่งผ่านโดยจักรพรรดิ ผู้ซึ่งเป็นเสมือนสมมุติเทพที่ชาวจีนให้ความเคารพ ด้วยการวางแนวทางดำเนินชีวิตทางการปกครอง ปรัชญาจึงเป็นเสมือนแนวทางปฏิบัติ กรอบกติกาของสังคม ความเชื่อที่ถูกส่งผ่านไปตอยอดไปถึงศิลปวิทยาการฮวงจุ้ยเป็นส่วนหนึ่งที่มีวิวัฒนาการมาพร้อมกับปรัชญาจีน

3) ฮวงจุ้ยคนตาย หรือ ฮวงจุ้ย มีแนวคิดเกี่ยวกับการบูชาบรรพบุรุษ ความเชื่อเรื่องของวิญญาณ ฮวงจุ้ยจึงเป็นเหมือนวิธีการที่จะปฏิบัติต่อบรรพบุรุษในการหาทำเลที่ดีที่สุดเพื่อฝังสุสาน เมื่อมีทำเลดีจะส่งผลต่อลูกหลานให้เจริญรุ่งเรือง ทำให้ฮวงจุ้ยเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมจีนที่กระทำสืบต่อกันมา

จะเห็นได้ว่าความเชื่อของชาวจีนนั้นเป็นทัศนคติที่ฝังรากลึกยากที่จะเปลี่ยนแปลง และยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ปรัชญาเป็นยิ่งกว่าศาสนา เพราะปรัชญาเป็นเหมือนวิถีชีวิต ทัศนคติ ไม่ใช่เพียงทฤษฎีที่เป็นความรู้เท่านั้น ฮวงจุ้ยเป็นทฤษฎีที่แตกแขนงมาจากปรัชญาจีนและมีวิวัฒนาการสั่งสมกันมายาวนาน พร้อมกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมของจีน ฮวงจุ้ยจึงเป็นส่วนหนึ่งของความเป็นชาติจีนที่มีการสืบทอดต่อมาจนถึงปัจจุบัน

2.7.18 ข้อมูลที่น่าสนใจ

1) ปรัชญาหมายถึงความรู้ซึ่งเป็นผลสัมฤทธิ์ของการไตร่ตรอง ตามหลักเหตุและผล และเป็นสิ่งที่จะนำมาปฏิบัติเพื่ออุดมคติ อันก่อให้เกิดประโยชน์ได้ในชีวิตนี้และสังคมนี้

2) หยินหยาง มีพื้นฐานมาจากดาราศาสตร์ ซึ่งในสมัยนั้นเรียกว่า ฟางจื่อ ปรัชญานี้ค้นหาและศึกษาความจริงเกี่ยวกับสากลจักรวาล มีแนวโน้มไปทางวิทยาศาสตร์ โดยพยายามอธิบายปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้น ในความหมายของพลังธรรมชาติ

3) นักปราชญ์โบราณของจีนได้ค้นพบกฎแห่งธรรมชาติที่ครอบงำความเป็นไปของเอกภพ และแสดงออกมาในรูปของพลังอำนาจทั้ง 2 ด้าน ที่เรียกว่าหยินและหยาง

4) นักปราชญ์จีนในสมัยโบราณได้พยายามจัดระบบของพลังงานออกมาเป็นกลุ่มๆ โดยพิจารณาจากคุณสมบัติ ซึ่งจำแนกออกมาได้เป็น 5 ธาตุ คือ ธาตุทองหรือโลหะ ธาตุน้ำ ธาตุไม้ ธาตุไฟ และธาตุดิน

5) ชาวจีนก่อนยุคปรัชญาเมธี มีความเชื่อแบบวิญญาณนิยม และยังมีความเชื่อนี้จนถึงปัจจุบัน

6) ตำราทางคณิตศาสตร์ของจีนปรากฏเป็นครั้งแรกใน (ในช่วงประมาณ 1,100 ปี ก่อนคริสตกาล) บันทึกในคัมภีร์อี้จิง เหตุบังเอิญจากการพบจุดบางอย่างบนหลังเต่า นักปราชญ์ไขปริศนาแล้วพัฒนาเป็นทฤษฎีของดาว 9 ยุค และการเสี่ยงทาย ซึ่งถือว่าเป็นการใช้ตรรกะของความน่าจะเป็นทางคณิตศาสตร์ขั้นสูง ปัจจุบันนำหลักการนี้ไปใช้ประโยชน์หลายด้าน และยังเป็นเกมส์ฝึกสมองทางคณิตศาสตร์ขั้นสูงเรียกว่าจตุรัสกล

7) วัฒนธรรมการเชื่อฟังผู้อาวุโสกว่า มาจากแนวคิดลัทธิขงจื้อใหม่ สอนให้เชื่อฟังฝ่ายเดียว และกำหนดการคัดค้านผู้ปกครอง กล่าวคือ ลูกต้องเชื่อฟังพ่อแม่ ภรรยาเชื่อฟังสามี ผู้น้อยเชื่อฟังผู้อาวุโสกว่า เป็นต้น แนวคิดนี้ถูกฝังลึกอยู่ในสังคมจีนจนถึงศตวรรษที่ 19 แต่ยังคงมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิตของชาวเกาหลี และญี่ปุ่นจนทุกวันนี้

8) ไม่มีการบันทึกอย่างชัดเจนว่า ได้ใช้ศาสตร์ฮวงจุ้ยประยุกต์เข้ากับการออกแบบกราฟิกในอดีตเมื่อใด (การออกแบบกราฟิกของชาวจีนนั้นพอจะเทียบเคียงได้ว่าเกี่ยวกับการออกแบบสัญลักษณ์ และการออกแบบป้ายร้านค้า) แต่จากประวัติศาสตร์พอจะสันนิษฐานได้ว่า ในยุคของราชวงศ์จิ้น (221-206) ก่อน ค.ศ. นั้นวิชาฮวงจุ้ยสมบูรณ์ที่สุด และถูกกำหนดเป็นวิชาแห่งชาติสำหรับผู้มีศักดิ์ตระกูลเท่านั้น และในยุคนี้เป็นยุคแห่งความรุ่งเรือง มีการค้าขายแลกเปลี่ยนโดยใช้เงิน ภาษาเขียน การชั่งตวงวัด ระบบเงินตรา จึงคาดว่าผู้มีศักดิ์ตระกูลน่าจะมีการใช้ศาสตร์ฮวงจุ้ยประยุกต์ใช้กับการออกแบบตราสัญลักษณ์ประจำตัวของขุนนางหรือตระกูล รวมถึงป้ายบ้านที่อยู่อาศัยและร้านค้า สำหรับประชาชนทั่วไปนั้น อาจยังไม่มีการใช้ศาสตร์ฮวงจุ้ยประยุกต์เข้ากับการออกแบบดังกล่าวในยุคนี้เป็นเพราะถูกจำกัดเฉพาะผู้มีศักดิ์ตระกูลเท่านั้น

ยุคราชวงศ์ซิง หรือแมนจู (ค.ศ. 1644-1911) อาจารย์เส้นเป็นผู้แรกที่บันทึกหลักเคล็ดวิชาฮวงจุ้ยที่ถูกต้อง และเป็นครั้งแรกที่มีการเผยแพร่ความรู้ของศาสตร์ฮวงจุ้ยให้กับประชาชนทั่วไปได้รับรู้ พอจะสันนิษฐานได้ว่าประชาชนทั่วไปได้ใช้ศาสตร์ฮวงจุ้ยประยุกต์เข้ากับการออกแบบตราสัญลักษณ์ และป้ายร้านค้าต่างๆ ในยุคนี้

2.8 ทฤษฎีการออกแบบกราฟิกด้วยศาสตร์ฮวงจุ้ย

จากทฤษฎีที่กล่าวไว้ข้างต้นยืนยันถึงการที่ชาวจีนนำศาสตร์ฮวงจุ้ยมาประยุกต์ใช้ในการออกแบบมาช้านาน เพื่อสอดคล้องกับหลักฮวงจุ้ย ที่เกี่ยวกับทำเลที่ตั้ง ปัจจุบันศาสตร์ดังกล่าวได้แผ่ขยายไปสู่ดินแดนตะวันตก มีการใช้ศาสตร์ฮวงจุ้ย ในการออกแบบก่อสร้างอาคาร และได้ประยุกต์หลักฮวงจุ้ยกับการออกแบบเครื่องหมายการค้า และป้ายกิจการ มีหลักการออกแบบโดยสรุปเพื่อให้เห็นภาพรวมขั้นตอนการออกแบบเป็นข้อดังนี้

2.8.1 ขั้นตอนการออกแบบกราฟิกด้วยศาสตร์ฮวงจุ้ย

- 1) **ตรวจเช็คธาตุเจ้าของกิจการ** ต้องทำการตรวจอย่างละเอียดโดยกำหนดจาก เวลาเกิด อำนาจชัย ปฏิพัทธ์เผ่าพงศ์ (2538:31) กล่าวว่าชีวิตที่ดีต้องมีความสมดุลและกลมกลืน การออกแบบที่ดีต้องนำหลักความสมดุลไปปรับใช้ให้ได้ผล ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะมีรูปทรงเช่นไรและสีอะไรล้วนจำแนกออกเป็นหยินหยางได้ แต่ภาวะธรรมชาติที่เป็นหยินและหยางของมันจะสัมพันธ์กับผู้คนอย่างกลมกลืนหรือไม่ นั่นขึ้นอยู่กับภาวะและธาตุประจำตัว ธาตุประจำตัวของคน ซึ่งขึ้นอยู่กับเวลาเกิด และมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับทิศสำหรับติดตั้งป้ายและตำแหน่งโลโก้
- 2) **วิธีการตรวจเช็คธาตุเจ้าของกิจการ** ได้ใช้ตารางเทียบเวลาเกิดเป็นเกณฑ์ในการหาธาตุเจ้าของกิจการโดยมีรายละเอียดดังนี้

เบญจธาตุ	เวลาเกิด
ไม้	23.00-03.00 น.
ไฟ	03.00-07.00 น.
ดิน	07.00-11.00 น.
ทอง	11.00-15.00 น.
น้ำ	15.00-23.00 น.

ตารางที่ 2.5 ตารางเทียบเวลาเกิดเป็นเกณฑ์ในการหาธาตุเจ้าของกิจการ

เช่น คนเกิดช่วงเวลา 23.00-03.00 น. จะเป็นคนธาตุไม้ หรือ คนเกิดช่วงเวลา 03.00-07.00 น. จะเป็นคนธาตุไฟ เป็นต้น ในอีกกรณีหากไม่ทราบเวลาเกิดมีวิธีการเทียบหาความสัมพันธ์ระหว่างปีเกิดไทยกับธาตุประจำตัวได้ดังนี้

ปีเกิด	ธาตุประจำตัว
กุน ,ชวด	น้ำ
ฉลู , มะโรง , มะแม , จอ	ดิน
ขาล , เกาะ	ไม้
มะเส็ง , มะเมีย	ไฟ
วอก , ระกา	ทอง

ตารางที่ 2.6 วิธีการเทียบหาความสัมพันธ์ระหว่างปีเกิดไทยกับธาตุประจำตัว

3) รวมสัญลักษณ์กับธาตุ โดยตรวจสอบเช็คจากการนำธาตุที่เข้ากันได้มารวมจึงจะเกิดความสมดุลย์ เช่น คนธาตุดิน ธาตุสำคัญคือธาตุไฟมาผสมตามวงจรกำเนิด 5 ธาตุ จึงเกิดความสมดุลย์ เป็นต้น

2.8.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับเบญจธาตุ

ชาวจีนเชื่อว่าทุกสิ่งในโลกล้วนจำแนกได้ตามหลักเบญจธาตุ อันได้แก่ ทอง น้ำ ไม้ ไฟ ดิน ซึ่งสัมพันธ์กับธรรมชาติอย่างใกล้ชิด เบญจธาตุสัมพันธ์กับรูปทรงต่างๆ ในโลโก้ จึงควรคำนึงถึงความสัมพันธ์ของธาตุ

รูปที่ 2.8 แสดงสัญลักษณ์และสีของเบญจธาตุ

มงคลธรรม ฉางหลวง (2537:44) กล่าวว่า ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความสมดุลขึ้น ได้แก่ธาตุต่างๆ ความเชื่อของชาวจีนได้ทำการศึกษาและบัญญัติธาตุต่างๆ ขึ้นมาได้ห้าธาตุดังต่อไปนี้

ธาตุทอง เป็นตัวแทนของความบริสุทธิ์ ดังนั้นสีขาวจึงเป็นตัวแทนแห่งสัญลักษณ์ มีอำนาจควบคุมอวัยวะทั้งภายนอกและภายในของร่างกาย ซึ่งได้แก่ ไบหูด้านซ้ายและปอด ธาตุทองก่อให้เกิดธาตุน้ำ และทำลายล้างธาตุไม้ สีขาวจะส่งเสริมให้เกิดโชคลาภดึงดูดทรัพย์สิน นำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรือง

ธาตุน้ำ เป็นตัวแทนของความลึกลับ ซ้ำซ้อน ผสมกลมกลืนเช่นเดียวกับสายน้ำ ดังนั้น จึงมีสีดำเป็นตัวแทนแห่งสัญลักษณ์ มีอำนาจควบคุมอวัยวะทั้งภายนอกและภายในร่างกาย ซึ่งได้แก่ ปาก และไต ธาตุน้ำสนับสนุนส่งเสริมก่อให้เกิดธาตุไม้ ทำลายธาตุไฟ สีดำที่หม่นหมองจะลดทอนพลังธาตุน้ำ ทำให้ยับยั้งเรื่องราวบุตร คู่ครอง บริวาร ญาติมิตร

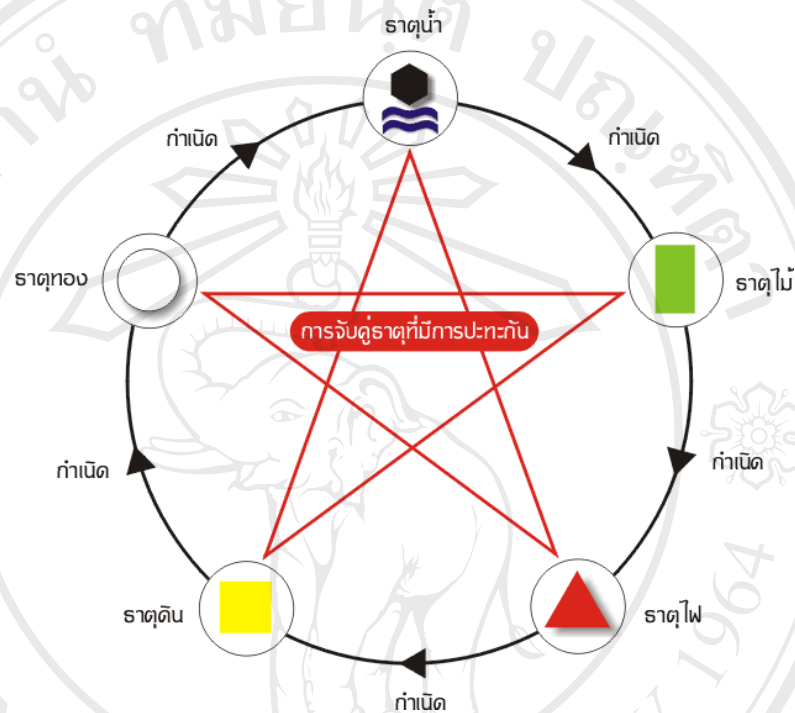
ธาตุไม้ เป็นตัวแทนของการเจริญเติบโตและความเจริญรุ่งเรือง การปรับเปลี่ยน ดังนั้น จึงมีสีเขียวเป็นตัวแทนแห่งสัญลักษณ์ มีอำนาจในการควบคุมอวัยวะทั้งภายนอกและภายในร่างกาย ตั้งแต่ไบหูด้านขวา และตับ ธาตุไม้สนับสนุนส่งเสริมก่อให้เกิดธาตุไฟ และทำลายธาตุดิน สีเขียวของธาตุไม้ส่งเสริมเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพทั้งกายและใจ

ธาตุไฟ เป็นตัวแทนของความสดชื่นกระปรี้กระเปล่า สดใส ดังนั้นจึงมีสีแดงเป็นตัวแทนของสัญลักษณ์ มีอำนาจในการควบคุมอวัยวะภายในและภายนอกในร่างกาย ซึ่งได้แก่ หน้าผากและหัวใจ ธาตุไฟสนับสนุนส่งเสริม ก่อเกิดธาตุดิน และทำลายล้างธาตุทอง สีแดงของธาตุไฟจะส่งเสริมโชคลาภ รักษากระดังความเจริญรุ่งเรืองให้คงที่

ธาตุดิน เป็นตัวแทนของความหนักแน่นมั่นคง ความบริบูรณ์ในเชิงของวัตถุและสิ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิต ดังนั้น จึงมีสีเหลืองและสีในโทนที่เกี่ยวข้องด้วยสีเหลืองเป็นตัวแทนแห่งสัญลักษณ์ มีอำนาจในการควบคุมอวัยวะทั้งภายในและภายนอกในร่างกาย ได้แก่ จมูก ม้าม ธาตุดินส่งเสริมและสนับสนุนธาตุทอง ทำลายธาตุน้ำ สีเหลืองสดใสจะส่งเสริมความมั่นคงในเรื่องของของหลักฐานบ้านช่องอำนาจบารมี

ธาตุทั้ง 5 ถือเป็นองค์ประกอบของทุกสรรพสิ่ง จะต่างกันตรงที่สิ่งใดมีธาตุใดเด่น และด้อยเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เองธาตุทั้ง 5 จึงมีอิทธิพลในเชิงความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ที่รวมกลุ่มกันอยู่

1) ความสัมพันธ์ระหว่างธาตุ ธาตุทั้ง 5 มีวัฏจักรในการก่อกำเนิดและการทำลายของห้าธาตุทองเจือ เขียวทอง (2542) ได้เขียนเป็นผังแสดงวงจรในการก่อกำเนิดและการทำลายของห้าธาตุเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นดังนี้

รูปที่ 2.9 วงจรในการก่อกำเนิดและการทำลายของห้าธาตุ

2) ธาตุที่สามารถเข้ากันได้ หมายถึงธาตุที่ให้กำเนิดซึ่งกันและกัน เช่น ธาตุน้ำ ให้กำเนิดธาตุไม้ ธาตุไม้ ให้กำเนิด ธาตุไฟ เป็นต้น สังเกตได้จากวงจรธาตุที่แสดงด้วยทรงกลมสีดำ

3) ธาตุที่ไม่สามารถเข้ากัน หรือ ปะทะกัน คือธาตุที่มีลักษณะตรงข้ามกันในวงจรก่อกำเนิดธาตุ สังเกตได้จากเส้นสีแดง เช่น ธาตุน้ำ ปะทะธาตุไฟ ธาตุไฟ ปะทะกับธาตุทอง เป็นต้น

2.8.3 การออกแบบ

เมื่อทราบถึงธาตุประจำตัว และธาตุที่มีความสัมพันธ์กันแล้ว สามารถนำเอาสัญลักษณ์ และสีของธาตุนั้นมาทำการออกแบบ วิศิษฐ์ เตชะเกษม (2540) เขียนตารางความสัมพันธ์ระหว่าง ธาตุของโลโก้ ดังนี้

ประเภทกิจการ ธาตุ/สัญลักษณ์พื้นฐาน	คู่ส่งเสริมธาตุ	ได้รับการส่งเสริม อุปถัมภ์	ทำลาย/เสียสละ	พัฒนา/ปลดปล่อย/ยับยั้ง	บั่นทอน/สูญเสีย
Soil					
Gold					
Water					
Wood					
Fire					

ตารางที่ 2.7 ความสัมพันธ์ระหว่างธาตุของโลโก้

จากรูปที่แสดงสามารถอ่านได้ดังนี้ เช่น ผู้ที่มีธาตุดินเป็นธาตุประจำตัว มีสัญลักษณ์ประจำธาตุ คือ สีเหลืองจัตุรัส สีเหลืองหรือโทนเหลือง สามารถจับคู่ธาตุที่เข้ากันได้ เพื่อให้เกิดความสมดุลดังในรูป ความหมาย คู่ส่งเสริมธาตุ คือ ดิน กับดิน ซึ่งเป็นความหมายดี สามารถนำไปออกแบบได้ส่วนความหมายในทางลบ เช่น บั่นทอน / สูญเสีย คือธาตุ ดิน กับ ไม้ จึงไม่ควรนำมาออกแบบ เป็นต้น

กรณียกเว้นเกี่ยวกับหลักการของธาตุปะทะ ที่ไม่เป็นไปตามวงจรวัฏจักรการก่อกำเนิด สังกะสภายในช่องความหมาย พินาต/โศคลาก/ชัยชนะ ซึ่งมีความหมายที่ดี กลับเป็นธาตุที่มีการ ปะทะกันตามวงจรการก่อกำเนิดธาตุ เช่น ดินกับน้ำ ทองกับไม้ เป็นต้นมีการให้เหตุผลดังนี้

ธาตุดิน กับ ธาตุน้ำ หากว่าเจ้าของกิจการเป็นคนธาตุดิน สามารถใช้ธาตุน้ำมาออกแบบ ร่วมได้ซึ่งจะมีความหมาย พินาต/โศคลาก /ชัยชนะ เนื่องจากธรรมชาติของธาตุดิน สามารถอุ้มน้ำ ไว้ได้จึงหมายถึงการได้รับพลังจากธาตุน้ำไว้

ธาตุทอง กับ ธาตุไม้ หากว่าเจ้าของกิจการเป็นคนธาตุทอง สามารถใช้ธาตุไม้ มา ออกแบบร่วมได้ซึ่งจะมีความหมาย พินาต/โศคลาก/ชัยชนะ เนื่องจากธรรมชาติของธาตุทอง เป็น โลหะสามารถทำลายไม้ได้จึงหมายถึงการได้รับพลังจากธาตุไม้ไว้

ธาตุน้ำ กับ ธาตุไฟ หากว่าเจ้าของกิจการเป็นคนธาตุน้ำ สามารถใช้ธาตุไฟ มาออกแบบ ร่วมได้ซึ่งจะมีความหมาย พินาต/โศคลาก/ชัยชนะ เนื่องจากธรรมชาติของธาตุน้ำ สามารถดับไฟได้ จึงหมายถึงการได้รับพลังจากธาตุไฟไว้

ธาตุไม้ กับ ธาตุดิน หากว่าเจ้าของกิจการเป็นคนธาตุไม้ สามารถใช้ธาตุดินมาออกแบบ ร่วมได้ ซึ่งจะมีความหมาย พินาต/โศคลาก /ชัยชนะ เนื่องจากธรรมชาติของธาตุไม้ สามารถ เจริญเติบโตได้โดยดูดซับอาหารจากดินจึงหมายถึงการได้รับพลังจากธาตุดินไว้

ธาตุไฟ กับ ธาตุทอง หากว่าเจ้าของกิจการเป็นคนธาตุไฟ สามารถใช้ธาตุทอง มา ออกแบบร่วมได้ซึ่งจะมีความหมาย พินาต/โศคลาก/ชัยชนะ เนื่องจากธรรมชาติของธาตุไฟ สามารถหลอมทองได้จึงหมายถึงการได้รับพลังจากธาตุทองไว้

เมื่อนักออกแบบทราบธาตุประจำตัวของบุคคลและธาตุที่จะเข้ามาผสมแล้วมีความหมาย ที่ดีให้ใช้สัญลักษณ์นั้นๆ และสีของสัญลักษณ์เป็นเกณฑ์ในการออกแบบ โดยใช้ศาสตร์ของการ ออกแบบกราฟิกที่ดีเข้ามาร่วมด้วยจึงจะได้ผลงานออกแบบที่ดี

2.8.4 กำหนดมาตรวัดดวงจัญ

สำหรับเครื่องหมายการค้า และ ป้ายกิจการในดวงจัญจะมีมาตรวัดที่เป็นมงคลโดยอาศัย ตัวเลขที่เป็นลักษณะของธาตุทั้ง 2 หน่วยวัดที่มีค่าเป็น เลขคู่ คือ หยิน และ คี คือ หยาง หน่วยวัดเป็น เซนติเมตร เช่น กว้าง 16 ซม. เป็นอิน ยาว 17 ซม. เป็นหยาง

หยิน : 2 16 18 20 22 38 40 42 48 62 86 88 100 108 128 146

หยาง : 3 17 19 21 23 39 41 47 61 67 69 81 89 125 145 147

2.8.5 ทิศทางของกิจการ

ต้องคำนึงถึงทิศหน้าร้านคำว่าหันหน้าไปทางทิศใดและสีของป้ายร้านคำก็จะเปลี่ยนไปตามทิศนั้นๆ เช่นร้านค้าหันหน้าไปทางทิศใต้ ป้ายร้านคำจะมีสีแดง เหลือง ม่วง จึงจะเป็นมงคล เป็นต้น อำนาจชัย ปุณฺณพัฑฒ์ (2538:114) ได้แสดงตารางความสัมพันธ์ของทิศทางกับสีของป้ายไว้ดังนี้

สีของป้ายที่เป็นมงคล	ตำแหน่งป้าย	
	ทิศมงคล	ทิศอัปมงคล
ขาว / แดง / เขียว	ตะวันออกเฉียงใต้ ตะวันตกเฉียงเหนือ	ตะวันออก / ใต้ / ตะวันตก เหนือ / ตะวันตกเฉียงเหนือ
ขาว / เขียว / เหลือง	ใต้	ตะวันออก / ตะวันออกเฉียงใต้ / ตะวันตก เฉียงใต้ / ตะวันตก / เหนือ ตะวันออกเฉียงเหนือ
ขาว / แดง / ม่วง	ตะวันออกเฉียงใต้ / ใต้	ตะวันออก / เหนือ / ตะวันตกเฉียงใต้ / ตะวันตก / ตะวันออกเฉียงเหนือ
ขาว / เขียว / แดง	ตะวันออกเฉียงใต้ / เหนือ	ตะวันออก / ตะวันตกเฉียงใต้ / ตะวันตก / ตะวันตกเฉียงเหนือ / ตะวันออกเฉียงเหนือ
แดง / เหลือง / ม่วง	ใต้ / ตะวันตกเฉียงเหนือ / ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันออก / ตะวันออกเฉียงใต้ / ตะวันตก เฉียงใต้ / เหนือ
เหลือง / เขียว / แดง	ตะวันตกเฉียงใต้ / ตะวันตก / ตะวันตก เฉียงเหนือ	ตะวันออก / ตะวันออกเฉียงใต้ / ใต้ / ตะวันออกเฉียงเหนือ
ขาว / แดง / เหลือง	ตะวันตกเฉียงใต้ / ตะวันตก / ตะวันตก เฉียงเหนือ	ตะวันออก / ตะวันออกเฉียงใต้ / ใต้ / ตะวันออกเฉียงเหนือ
เหลือง / ขาว / แดง	ใต้	ตะวันออก / ตะวันตกเฉียงเหนือ / เหนือ
ขาว / เขียว / แดง	ตะวันออก / ใต้ / ตะวันตกเฉียงใต้ / ตะวันออกเฉียงเหนือ	ตะวันตก / ตะวันตกเฉียงเหนือ / เหนือ

ตารางที่ 2.8 ตารางการเลือกใช้สีของป้ายที่สัมพันธ์กับทิศทาง

ป้ายกิจการควรมี 3 สี ซึ่งชาวจีนเชื่อว่าเป็นสัญลักษณ์ของความเจริญงอกงาม หรือ 5 สี ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความสมบูรณ์ ไม่ควรมี 2 หรือ 4 สี

2.8.6 รายละเอียดปลีกย่อย

ต้องคำนึงถึงรายละเอียดที่มีผลต่อการออกแบบ จึงจะทำให้การออกแบบเครื่องหมายการค้า และป้ายกิจการ ออกมาได้สมบูรณ์และดีที่สุด เช่น ลักษณะการออกแบบที่เป็นมุมแหลมที่พุ่งเข้าหาต่างๆ การทับซ้อนกัน หรือลักษณะที่ดูเหมือนการปะทะกัน การพุ่งลงต่ำ เป็นการออกแบบที่มีความหมายไม่เป็นมงคลในทางฮวงจุ้ย

ทองเจือ เขียนทอง (2542:216) ได้เขียนตารางความสัมพันธ์ของธาตุทั้งห้า ไว้เพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้ออกแบบกราฟิกดังนี้

ฮวงจุ้ยความสัมพันธ์ที่เป็นมงคล					
สัญลักษณ์					
	ทอง	น้ำ	ไม้	ไฟ	ดิน
ตัวเลข	9	6	8	7	5
อักษร	c q r s x	b f h m p	g k	d j l n t z	a e o i u v w y
ทิศ	ตะวันตก	เหนือ	ตะวันออก	ใต้	กลาง
อวัยวะ	ปอด	ไต	ตับ	หัวใจ	ม้าม
สัตว์	สุนัข	หมู	แพะ	เป็ด/ไก่	วัว
องค์กร	หน่วยงานราชการ งานยุติธรรม	ธุรกิจแรงงาน จัดหาแรงงาน	ธุรกิจเกษตร งานออกแบบ สตูดิโอศิลปะ	ร้านอาหาร	ธนาคาร การเงิน หลักทรัพย์
หน่วยงาน	มหาดไทย	ยุติธรรม	เกษตร	กลาโหม	แรงงาน
กระแหวง	11.00-15.00	15.00-23.00	23.00-03.00	03.00-07.00	07.00-11.00

ตารางที่ 2.9 ตารางฮวงจุ้ยความสัมพันธ์ที่เป็นมงคล

ตัวอย่างเช่น บุคคลธาตุทอง มีตัวเลข 9 เป็นลักษณะธาตุทอง และอักษร c, q, r, s, x เป็นอักษรธาตุทอง ทิศธาตุทอง คือทิศตะวันออก อวัยวะที่เปรียบเป็นธาตุทองคือ ปอด สัตว์ที่เปรียบกับธาตุทอง คือ สุนัข องค์กรที่เป็นลักษณะธาตุทองคือ หน่วยงานราชการ และ งานยุติธรรม กระแหวง คือ มหาดไทย บุคคลที่เกิดช่วงเวลา 11.00-15.00 น. คือบุคคลธาตุทอง เป็นต้น